

Sygn. akt *XIV K 680/14*

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 października 2017 r.

Sąd Rejonowy w Słupsku w XIV Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: **SSR Ryszard Blencki**

Protokolant: sek. sąd. Ewa Leśniak

przy udziale Prokuratora: -----

po rozpoznaniu w dniach 17 czerwca, 26 sierpnia, 16 października i 7 grudnia 2015 r., 19 lutego, 25 kwietnia, 1 czerwca, 25 lipca i 24 sierpnia 2016 r., oraz 17 lipca i 4 października 2017 r. sprawy

1. W. Ś.

syna S. i B. z d. S.

ur. (...) w B.

2. S. M.

syna J. i J. z d. P.

ur. (...) w K.

oskarżonych o to, że:

w okresie od 11 kwietnia 2008 r. do 10 grudnia 2008 r. w S. i K. działając wielokrotnie, w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, nabywali od K. K. (1), uzyskane przez niego za pomocą czynu zabronionego rzeczy (artykuły instalacyjne) stanowiące własność pokrzywdzonej spółki (...) spółka z o.o. z siedzibą w P. przy ul. (...), dla prowadzonej przez siebie spółki pod nazwą (...)I. M., (...) spółka jawna z siedzibą w K., i tak:

- w dniu 11 kwietnia 2008 r. na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury VAT nr (...) nabyli rzeczy za kwotę 16.504,16 zł,
- w dniu 8 maja 2008 r. na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury VAT nr (...) nabyli rzeczy za kwotę 5.685,20 zł,
- w dniu 16 maja 2008 r. na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury VAT nr (...) nabyli rzeczy za kwotę 3.922,04 zł,
- w dniu 16 maja 2008 r. na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury VAT nr (...) nabyli rzeczy za kwotę 3.077,14 zł,
- w dniu 20 maja 2008 r. na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury VAT nr (...) nabyli rzeczy za kwotę 2.379,00 zł,
- w dniu 3 lipca 2008 r. na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury VAT nr (...) nabyli rzeczy za kwotę 7.489,24 zł,

- w dniu 11 lipca 2008 r. na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury VAT nr (...) nabyli rzeczy za kwotę 5.856,00 zł,
- w dniu 17 lipca 2008 r. na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury VAT nr (...) nabyli rzeczy za kwotę 5.307,00 zł,
- w dniu 30 lipca 2008 r. na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury VAT nr (...) nabyli rzeczy za kwotę 3.705,75 zł,
- w dniu 25 lipca 2008 r. na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury VAT nr (...) nabyli rzeczy za kwotę 1.326,75 zł,
- w dniu 25 maja 2008 r. na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury VAT nr (...) nabyli rzeczy za kwotę 2.067,41 zł,
- w dniu 1 sierpnia 2008 r. na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury VAT nr (...) nabyli rzeczy za kwotę 11.730,30 zł,
- w dniu 1 sierpnia 2008 r. na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury VAT nr (...) nabyli rzeczy za kwotę 2.653,50 zł,
- w dniu 5 sierpnia 2008 r. na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury VAT nr (...) nabyli rzeczy za kwotę 8.379,00 zł,
- w dniu 7 sierpnia 2008 r. na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury VAT nr (...) nabyli rzeczy za kwotę 6.082,92 zł,
- w dniu 7 sierpnia 2008 r. na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury VAT nr (...) nabyli rzeczy za kwotę 1.434,72 zł,
- w dniu 7 sierpnia 2008 r. na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury VAT nr (...) nabyli rzeczy za kwotę 4.071,75 zł,
- w dniu 21 sierpnia 2008 r. na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury VAT nr (...) nabyli rzeczy za kwotę 6.365,96 zł,
- w dniu 21 sierpnia 2008 r. na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury VAT nr (...) nabyli rzeczy za kwotę 11.940,75 zł,
- w dniu 1 września 2008 r. na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury VAT nr (...) nabyli rzeczy za kwotę 4.163,25 zł,
- w dniu 8 września 2008 r. na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury VAT nr (...) nabyli rzeczy za kwotę 2.653,50 zł,
- w dniu 2 września 2008 r. na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury VAT nr (...) nabyli rzeczy za kwotę 6.211,00 zł,
- w dniu 8 września 2008 r. na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury VAT nr (...) nabyli rzeczy za kwotę 14.594,25 zł,
- w dniu 4 września 2008 r. na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury VAT nr (...) nabyli rzeczy za kwotę 4.986,75 zł,

- w dniu 17 września 2008 r. na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury VAT nr (...) nabyli rzeczy za kwotę 6.707,56 zł,
- w dniu 24 września 2008 r. na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury VAT nr (...) nabyli rzeczy za kwotę 7.686,00 zł,
- w dniu 1 października 2008 r. na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury VAT nr (...) nabyli rzeczy za kwotę 10.734,70 zł,
- w dniu 1 października 2008 r. na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury VAT nr (...) nabyli rzeczy za kwotę 2.058,75 zł,
- w dniu 13 października 2008 r. na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury VAT nr (...) nabyli rzeczy za kwotę 5.261,25 zł,
- w dniu 20 października 2008 r. na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury VAT nr (...) nabyli rzeczy za kwotę 3.600,00 zł,
- w dniu 20 października 2008 r. na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury VAT nr (...) nabyli rzeczy za kwotę 2.104,50 zł,
- w dniu 3 listopada 2008 r. na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury VAT nr (...) nabyli rzeczy za kwotę 6.039,00 zł,
- w dniu 3 listopada 2008 r. na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury VAT nr (...) nabyli rzeczy za kwotę 6.107,45 zł,
- w dniu 4 listopada 2008 r. na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury VAT nr (...) nabyli rzeczy za kwotę 4.163,25 zł,
- w dniu 5 listopada 2008 r. na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury VAT nr (...) nabyli rzeczy za kwotę 7.641,00 zł,
- w dniu 6 listopada 2008 r. na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury VAT nr (...) nabyli rzeczy za kwotę 3.705,75 zł,
- w dniu 6 listopada 2008 r. na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury VAT nr (...) nabyli rzeczy za kwotę 4.071,75 zł,
- w dniu 14 listopada 2008 r. na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury VAT nr (...) nabyli rzeczy za kwotę 2.886,00 zł,
- w dniu 17 listopada 2008 r. na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury VAT nr (...) nabyli rzeczy za kwotę 4.209,00 zł,
- w dniu 26 listopada 2008 r. na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury VAT nr (...) nabyli rzeczy za kwotę 2.379,00 zł,
- w dniu 26 listopada 2008 r. na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury VAT nr (...) nabyli rzeczy za kwotę 4.213,00 zł,
- w dniu 10 grudnia 2008 r. na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury VAT nr (...) nabyli rzeczy za kwotę 2.104,50 zł,

przy czym łączna wartość mienia pochodzącego z przestępstwa wyniosła 287.088,36 złotych

tj. o czyn z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. przy zast. art. 115 § 5 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k.

I. uniewinnia **W. Ś.** od popełnienia zarzucanego mu czynu;

II. uniewinnia **S. M.** od popełnienia zarzucanego mu czynu;

III. na podstawie art. 640 k.p.k. w zw. z art. 632 pkt 1 k.p.k. kosztami procesu obciąża oskarżyciela subsydiarnego (...) spółka z o.o. z siedzibą w P..

Sygn. akt XIV K 680/14

UZASADNIENIE

A. W. Ś.

B. S. M.

- W DALSZEJ CZĘŚCI UZASADNIENIA W TAKI SPOSÓB ZOSTAŁY OZNACZONE POSZCZEGÓLNE MODUŁY UZASADNIENIA ODNOSZĄCE SIĘ DO KONKRETNEJ OSOBY –

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny :

W. Ś. i S. M. od 2003 r. są współnikami Spółki działającej pod oznaczeniem **(...)I. M., (...) Spółka Jawna z siedzibą w K.** (dalej: (...)I.) przy ul. (...). W ramach prowadzenia spraw tej spółki wspólnicy W. Ś. i S. M. decydowali o wszystkich najważniejszych sprawach spółki, w tym w szczególności podejmowali decyzje co do wyboru kontrahentów i przedstawionych Spółce ofert.

W spółce (...) zatrudnieni byli m.in. M. M. (2) (syn S. M.) najpierw w charakterze informatyka - przedstawiciela handlowego, a potem jako Dyrektor ds. Handlowych, P. M. (1) (młodszy syn S. M.) początkowo jako sprzedawca - magazynier, następnie jako przedstawiciel handlowy, R. Ś. (syn W. Ś.) jako specjalista ds. inwestycji i spraw technicznych, M. M. (3) jako kierownik sprzedaży w sklepie prowadzonym przez spółkę, K. K. (2) – jako kierownik robót sanitarnych, P. U. jako magazynier, i M. J., także jako magazynier.

(dowód: wyjaśnienia oskarżonych W. Ś. – k. 1839-1840, 613-618v, i S. M. – k. 1840, 619v-622v; zeznania świadków: M. M. (2) – k. 1885-1889, 622v-623v, 730v-731v, 771-772 /k. 594-595 akt sprawy II K 41/13 SO w Słupsku i k. 477-478 akt sprawy II K 41/13 SO w Słupsku/; R. Ś. – k. 735-736v, 390-390v, 943-944; K. K. (2) – k. 732-733, 360-360v, 395v oraz k. 69, 166-167, akt 3 Ds. 133/11 PR S.; M. M. (3) – k. 939-940, 387v-388v, M. J. – k. 942-943, 388v-389 i P. U. – k. 947v-949v, 890-891, 1047v-1049v).

W okresie od 7 kwietnia 2006 r. do 31 stycznia 2009 r. K. K. (1) prowadził działalność gospodarczą pod oznaczeniem: **K. K. (1) Firma Handlowa (...) z/s ul. (...) w S.**. Przedmiotem tej działalności, według zgłoszenia do ewidencji działalności gospodarczej, była sprzedaż hurtowa perfum i kosmetyków, sprzedaż hurtowa metali i rud metali oraz sprzedaż detaliczna kosmetyków i artykułów toaletowych.

(dowód: informacje z Urzędu Miejskiego w S. z dnia 18.09.2010 r. – k. 18, z dnia 12.02.2013 roku dot. zgłoszenia do Ewidencji Działalności Gospodarczej K. K. – k. 790-795, i z dnia 8.04.2013 roku – k. 997, decyzja Prezydenta Miasta S. z dnia 05.02.2009 roku o wykreśleniu z ewidencji działalności gospodarczej – k. 19).

(...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z/s w P. (dalej: (...)) zajmuje się z kolei hurtową sprzedażą materiałów instalacyjnych wodno-kanalizacyjnych oraz sieci centralnego ogrzewania.

W dniu 1 marca 2008 roku Spółka uruchomiła swoją **filie w S.** W filii tej zatrudnieni byli: T. R. – okresie od 1 marca 2008 roku do 11 kwietnia 2008 roku jako dyrektor filii, M. S. – w okresie od 1 marca 2008 roku do 24 maja 2008 roku jako specjalista ds. obsługi klienta, T. P. – w okresie od 1 marca 2008 roku do 31 stycznia 2009 roku jako specjalista ds. obsługi klienta, K. B. – w okresie od 12 czerwca 2008 roku do 31 lipca 2008 roku jako specjalista ds. obsługi klienta, I. K. (obecnie P.) – w okresie od 19 sierpnia 2008 roku do 31 stycznia 2009 roku jako specjalista ds. obsługi klienta, K. P. – w okresie od 25 marca 2008 roku do 31 stycznia 2009 roku jako przedstawiciel handlowy oraz M. K. (1) – w okresie od 1 marca 2008 roku do 31 stycznia 2009 roku jako magazynier.

W filii tej w okresie od 25 marca 2008 roku do 11 grudnia 2008 roku zatrudniony był także K. K. (1). Początkowo pracował jako przedstawiciel handlowy, jednakże z uwagi na swoje zaangażowanie w pracę od dnia 23 maja 2008 roku pełnił on funkcję kierownika hurtowni w S. przy ul. (...).

W listopadzie 2008 roku w (...) zauważono nieprawidłowości w działaniu (...) filii spółki, związane z tym, iż klienci, którzy mieli nabywać w tym miejscu towar, przeczyli takim zakupom, oraz brak towarów w magazynie w odniesieniu do dokumentacji rozchodowej. Na skutek przeprowadzonej przez Prezesa Zarządu (...) kontroli ustalono, że K. K. (1) pobierał towar z magazynu (...) w S. przy ul. (...), posługując się danymi klientów, którzy tych towarów w tej firmie nie nabywali lub nie istnieli, wystawiał na to stwierdzające nieprawdę faktury VAT oraz dyspozycje wydania towaru z magazynu opiewające na fikcyjne podmioty, pozornie klientów (...), a także wydawał towar z hurtowni (...) nie sporządzając na to stosownych dokumentów. Nadto K. K. (1) wystawiał fikcyjne faktury instalatorskie oraz dokonywał wypłat z kasy firmy, nie wpłacając tych pieniędzy do (...). Nikt z władz spółki (...) nie wiedział, że K. K. (1) prowadzi własną działalność gospodarczą w zakresie handlu. Uzyskany w ten sposób towar K. K. (1) sprzedawał między innymi za pośrednictwem prowadzonej przez siebie Firmy Handlowej (...).

(dowód: raport Zarządu (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z/s w P. z dnia 27.04.2009 r. – k. 20-26, zeznania świadków: M. K. (2) – k. 1948-1950, 728-730v, 731 oraz z k. 751v, 765-770, 770v-771 /kopia – k. 262v, 588-593, 593v z akt II K 41/13, d. II K 121/10 SO w Słupsku/; M. K. (1) – k. 821-824, 504-505, 754v-756v, 812v-813v, 814v-815, 944-945v; M. I. – k. 824-825v, 399v-401, 945v-946v, 1047v-1049v oraz k. 139-140 akt 3 Ds. 133/11 PR S.; T. P. – k. 731-732, oraz k. 85v-86, 111v akt 3 Ds. 133/11 PR S.; I. K. – k. 734-735, 395-395v, 761-762, 777-778, 783-784, oraz k. 89-90v akt 3 Ds. 133/11 PR S.; K. B. – k. 820v-821, 758v-759v, 816v-817, 818v; K. K. (1) – k. 1890-1893, 1917-1921, 721v-727v, 943v-947, i jego wyjaśnienia z k. 341-344 /kopia – k. 1669-1673/, 349v /kopia – k. 1675/, 770-770v /kopia – k. 1682-1683/, (...), (...).k. 406v, 593-593v, 768, 839-840, 1011v z akt II K 41/13, d. II K 121/10 SO w Słupsku/; oraz zestawienie faktur nabycia przez (...) wraz z fakturami – k. 55-134, specyfikacja faktur wystawionych przez K. K. (1) wraz z fakturami – k. 135-269, faktury wystawione przez SAINT K. K. (1) na (...)I. – k. 270-333).

Współpraca między spółką jawną (...) a firmą (...) została nawiązana z inicjatywy K. K. (1), który osobiście przyjechał do siedziby tej spółki w K., prosząc o kontakt z osobami upoważnionymi do podjęcia decyzji w zakresie zawierania umów. Następnie, w trakcie rozmowy z W. Ś. i S. M., przedstawił im swoją pisemną ofertę. Oferta ta zawierała propozycje towarów oraz ich cen. K. K. (1) jednocześnie przedłożył dokumenty odnośnie swojej firmy w postaci zaświadczenia o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej oraz decyzji o nadaniu numerów NIP i REGON. K. K. (1) wskazał im wówczas, że jego ceny są korzystne, ponieważ dopiero wchodzi na rynek i w ten sposób chce pozyskać klientów. Po paru dniach od tego spotkania W. Ś. oraz S. M. podjęli wspólnie decyzję o chęci współpracy z przedsiębiorstwem prowadzonym przez K. K. (1), a pierwszą transakcję przeprowadzono 11 kwietnia 2008 roku.

Następnie K. K. (1) przedstawiał swoje kolejne oferty - pisemnie, mailem lub telefonicznie. Spółka (...) korzystała z niektórych z nich. Decyzje o kolejnych zakupach z firmy (...) podejmowali także W. Ś. i S. M.. Nadto S. M. akceptował wystawione przez K. K. (1) jako Firma Handlowa (...), faktury do zapłaty wskazanych w nich kwot pieniędzy za zbyty spółce jawnej (...) towar. W tym czasie K. K. (1) korzystne ceny zakupu proponowanych towarów tłumaczył ponadto tym, że rzeczy, które im sprzedaje są tzw. leżakami, czyli towarami, które długo leżą w magazynach, towarami po ekspozycyjnych lub towarami, które on sam dostawał w rozliczeniu od innych podmiotów. K. K. (1) proponowane (...)I. oferty kształtował różnorodnie w zakresie cen. Szczególnie atrakcyjne oferty cenowe nie były

kierowane wyłącznie do tej firmy. Firma (...) nie korzystała z całego asortymentu przedstawianej przez K. K. (1) oferty. Spółka zamawiała te towary, które były jej w danym momencie potrzebne lub miały atrakcyjną cenę.

K. K. (1) zbywał firmie (...) towar z magazynu (...) w S., którym w tym czasie kierował, w postaci grzejników, kotłów i rury miedzianej twardej oraz pojedynczych sztuk innych elementów instalatorskich.

Współpraca obu firm trwała do 10 grudnia 2008 roku. W tym czasie (...)I. nie współpracowała z firmą (...).

Nabyty od K. K. (1) towar był przeznaczany w spółce (...) do dalszej odsprzedaży w sklepie firmowym tej Spółki lub do montażu na budowach w ramach prowadzonych inwestycji.

W. Ś. i S. M. nie wiedzieli, że K. K. (1) jest także zatrudniony w (...) filii spółki (...). W. Ś. i S. M. nigdy nie byli w magazynie (...) w S. przy ul. (...). W magazynie tym byli pracownicy (...)I. P. M. (1), K. K. (2) oraz taksówkarz A. P., który uczestniczył przy odbiorze zamówionych u K. K. (1) towarów.

Towar sprzedawany przez K. K. (1) zawsze był fabrycznie zapakowany, miał gwarancje, był nie używany. Pracownicy spółki (...) po odbiorze towaru sprawdzali u producentów kotłów, czy nie pochodzą one z kradzieży.

Firma (...) za pobrany od K. K. (1) towar płaciła na jego konto bankowe lub za pokwitowaniami gotówką bezpośrednio do jego rąk.

(dowód: wyjaśnienia oskarżonych W. Ś. – k. 1839-1840, 613-618v, i S. M. – k. 1840, 619v-622v; zeznania świadków: M. M. (2) – k. 1885-1889, 622v-623v, 730v-731v, 771-772 /k. 594-595 akt sprawy II K 41/13 SO w Słupsku i k. 477-478 akt sprawy II K 41/13 SO w Słupsku/; M. K. (2) – k. 1948-1950, 728-730v, 731 oraz z k. 751v, 765-770, 770v-771 /kopia – k. 262v, 588-593, 593v z akt II K 41/13, d. II K 121/10 SO w Słupsku/; A. P. – k. 733-734, 351-352, 395v-396 oraz k. 73, 168 akt 3 Ds. 133/11 PR S.; R. Ś. – k. 735-736v, 390-390v, 943-944; K. K. (2) – k. 732-733, 360-360v, 395v oraz k. 69, 166-167, akt 3 Ds. 133/11 PR S.; M. K. (1) – k. 821-824, 504-505, 754v-756v, 812v-813v, 814v-815, 944-945v; M. M. (3) – k. 939-940, 387v-388v, M. J. – k. 942-943, 388v-389; P. U. – k. 947v-949v, 890-891, 1047v-1049v; K. K. (1) – k. 1890-1893, 1917-1921, 721v-727v, 943v-947, i jego wyjaśnienia z k. 341-344 /kopia – k. 1669-1673/, 349v /kopia – k. 1675/, 770-770v /kopia – k. 1682-1683/, (...), (...)k. 406v, 593-593v, 768, 839-840, 1011v z akt II K 41/13, d. II K 121/10 SO w Słupsku/; oraz korespondencja (...)I. z K. K. (1) – k. 804-807).

Od dnia 11 kwietnia 2008 r. do dnia 10 grudnia 2008 roku K. K. (1) sprzedał firmie (...) z K., następujące przedmioty:

- w dniu 11 kwietnia 2008 r. na podstawie faktury Vat nr (...) grzejniki P. (...) i C 22 za kwotę 16.504,16 zł brutto (13.528,- zł netto);

- w dniu 8 maja 2008 r. na podstawie faktury Vat nr (...) grzejniki P. (...), C 22 i inne przedmioty za kwotę 5.685,20 zł brutto (4.660,- zł netto);

- w dniu 16 maja 2008 r. na podstawie faktury Vat nr (...) grzejniki P. (...) za kwotę 3.922,04 zł brutto (3.214,80 zł netto), a na podstawie faktury Vat nr (...) grzejnik P. (...), kocioł A. C. P. i podgrzewacz elektryczny za kwotę 3.077,14 zł brutto (2.522,25 zł netto);

- w dniu 20 maja 2008 r. na podstawie faktury Vat nr (...) grzejniki P. i kocioł V. (...) 2F za kwotę 2.379,- zł brutto (1.950,- zł netto);

- w dniu 3 lipca 2008 r. na podstawie faktury Vat nr (...) grzejniki P. (...) i ARKADA, kocioł Junkers (...) 11, oraz inne przedmioty za kwotę 7.489,24 zł brutto (6.138,72 zł netto);

- w dniu 11 lipca 2008 r. na podstawie faktury Vat nr (...) kotły Junkers 2w 14-2 ceraclass, V. vu plus 240 1F, A. class premium, A. pakiet eco comfort za kwotę 5.856,- zł brutto (4.800,- zł netto);

- w dniu 17 lipca 2008 r. na podstawie faktury Vat nr (...) kotły V. (...) atmo (...) za kwotę 5.307,- zł brutto (4.350,- zł netto);
- w dniu 25 lipca 2008 r. na podstawie faktury Vat nr (...) kocioł V. (...) atmoTEC pro za kwotę 1.326,75 zł brutto (1.087,50 zł netto), a na podstawie faktury VAT nr (...) rury miedziane za kwotę 2.067,41 zł brutto (1.694,60 zł netto);
- w dniu 30 lipca 2008 r. na podstawie faktury Vat nr (...) kotły Junkers 2w 14-2 ceraklass i V. (...) atmoTEC pro za kwotę 3.705,75 zł brutto (3.037,50 zł netto);
- w dniu 1 sierpnia 2008 r. na podstawie faktury Vat nr (...) rury miedziane za kwotę 11.730,30 zł brutto (9.615,- zł netto), a na podstawie faktury VAT nr (...) kotły za kwotę 2.653,50 zł brutto (2.175 zł netto);
- w dniu 5 sierpnia 2008 r. na podstawie faktury Vat nr (...) rury miedziane za kwotę 8.379,- zł brutto (6.868,04 zł netto);
- w dniu 7 sierpnia 2008 r. na podstawie faktury Vat nr (...) rury miedziane za kwotę 6.082,92 zł brutto (4.986,- zł netto), na podstawie faktury VAT nr (...) kotły Junkers (...) za kwotę 1.434,72 zł brutto (1.176,- zł netto), a na podstawie faktury VAT nr (...) kotły Junkers 2w 14-2 ceraklass, A. (...) P. i A. C. system 24 za kwotę 4.071,75 zł brutto (3.337,50 zł netto);
- w dniu 21 sierpnia 2008 r. na podstawie faktury Vat nr (...) rury miedziane za kwotę 6.365,96 zł brutto (5.218 zł,- netto), a na podstawie faktury Vat nr (...) kotły V. (...) atmoTEC pro za kwotę 11.940,75 zł brutto (9.787,50 zł netto),
- w dniu 1 września 2008 r. na podstawie faktury Vat nr (...) kotły Junkers (...) 11, Junkers 2w 14-2 ceraklass i VaillantVUW atmoTEC pro za kwotę 4.163,25 zł brutto (3.412,50 zł netto), a na podstawie faktury Vat nr (...) kotły V. (...) atmoTEC pro za kwotę 2.653,50 zł brutto (2.175,- zł netto);
- w dniu 2 września 2008 r. na podstawie faktury Vat nr (...) rury miedziane za kwotę 6.211,- zł brutto (5.090,98 zł netto);
- w dniu 4 września 2008 r. na podstawie faktury Vat nr (...) kotły Junkers 2w 14-2 ceraklass, Junkers (...) 11 za kwotę 4.986,75 zł brutto (4.087,50 zł netto);
- w dniu 8 września 2008 r. na podstawie faktury Vat nr (...) kotły V. (...) atmoTEC pro za kwotę 14.594,25 zł brutto (11.962,50 zł netto);
- w dniu 17 września 2008 r. na podstawie faktury Vat nr (...) rury miedziane za kwotę 6.707,56 zł brutto (5.498,- zł netto);
- w dniu 24 września 2008 r. na podstawie faktury Vat nr (...) kotły Junkers 2w 14-2 ceraklass i A. C. system 24 za kwotę 7.686,- zł brutto (6.300,- zł netto);
- w dniu 1 października 2008 r. na podstawie faktury Vat nr (...) rury miedziane za kwotę 10.734,70 zł brutto (8.798,94 zł netto), a na podstawie faktury Vat nr (...) kotły V. (...) atmoTEC pro i Junkers (...) 11 za kwotę 2.058,75 zł brutto (1.637,50 zł netto);
- w dniu 13 października 2008 r. na podstawie faktury Vat nr (...) kotły Junkers 2w 14-2 ceraklass za kwotę 5.261,25 zł brutto (4.312,50 zł netto);
- w dniu 20 października 2008 r. na podstawie faktury Vat nr (...) kocioł V. (...) za kwotę 3.600,- zł brutto (2.950,82 zł netto), a na podstawie faktury Vat nr (...) kotły Junkers 2w 14-2 ceraclass za kwotę 2.104,50 zł brutto (1.725,- zł netto);

- w dniu 3 listopada 2008 r. na podstawie faktury Vat nr (...) kotły A. C. system 24 i Junkers (...) 11 za kwotę 6.039,- zł brutto (4.950,- zł netto), na podstawie faktury Vat nr (...) rury miedziane za kwotę 6.107,45 zł brutto (5.006,11 zł netto);

- w dniu 4 listopada 2008 roku na podstawie faktury Vat nr (...) kotły Junkers 2w 14-2 ceraaclass, Junkers (...) 11 i V. (...) atmoTEC pro za kwotę 4.163,25 zł brutto (3.412,50 zł netto);

- w dniu 5 listopada 2008 roku na podstawie faktury Vat nr (...) rury miedziane za kwotę 7.641,- zł brutto (6.263,11 zł netto);

- w dniu 6 listopada 2008 r. na podstawie faktury Vat nr (...) kotły Junkers 2w 14-2 ceraaclass, V. (...) atmoTEC pro i A. C. system 24 za kwotę 3.705,75 zł brutto (3.037,50 zł netto), a na podstawie faktury Vat nr (...) kotły Junkers (...) 11, Junkers 2w 14-2 ceraaclass i V. (...) atmoTEC pro za kwotę 4.071,75 zł brutto (3.337, 50 zł netto);

- w dniu 14 listopada 2008 r. na podstawie faktury Vat nr (...) rury miedziane za kwotę 2.886,- zł brutto (2365,57 zł netto);

- w dniu 17 listopada 2008 r. na podstawie faktury Vat nr (...) kotły V. (...) atmoTEC pro, Junkers 2w 14-2 ceraaclass i (...) 11 za kwotę 4.209,- zł brutto (3.450,- zł netto);

- w dniu 26 listopada 2008 r. na podstawie faktury Vat nr (...) kotły Junkers 14-2 ceraaclass i V. (...) pro za kwotę 2.379,- zł brutto (1.950,- zł netto), a na podstawie faktury Vat nr (...) rury miedziane za kwotę 4.213,- zł brutto (3.453,29 zł netto);

- w dniu 10 grudnia 2008 r. na podstawie faktury Vat nr (...) kotły Junkers ceraaclass za kwotę 2.104,50 zł brutto (1.725,- zł netto).

Łączna wartość przedmiotu sprzedaży wyniosła 287.088,36 złotych (brutto).

K. K. (1) w większości wystawionych faktur wskazał wysokość udzielonych Spółce (...) rabatów, i tak, w przypadku kotłów grzewczych w wysokości 25%, w przypadku grzejników w wysokości 2%, w przypadku rur miedzianych w wysokości 5%. R. te nie były jednak udzielane przy wszystkich transakcjach.

Zbывany przez K. K. (1) pod firmą (...) dla spółki (...) towar w postaci grzejników, kotłów grzewczych i rur miedzianych na rynku instalacyjnym w 2008 roku miał duże zainteresowanie i nie było problemów z jego sprzedażą.

(dowód: wyjaśnienia oskarżonych W. Ś. – k. 1839-1840, 613-618v, i S. M. – k. 1840, 619v-622v; zeznania świadków: M. M. (2) – k. 1885-1889, 622v-623v, 730v-731v, 771-772 /k. 594-595 akt sprawy II K 41/13 SO w Słupsku i k. 477-478 akt sprawy II K 41/13 SO w Słupsku/; M. K. (2) – k. 1948-1950, 728-730v, 731 oraz z k. 751v, 765-770, 770v-771 /kopia – k. 262v, 588-593, 593v z akt II K 41/13, d. II K 121/10 SO w Słupsku/; A. P. – k. 733-734, 351-352, 395v-396 oraz k. 73, 168 akt 3 Ds. 133/11 PR S.; K. K. (2) – k. 732-733, 360-360v, 395v oraz k. 69, 166-167, akt 3 Ds. 133/11 PR S.; M. K. (1) – k. 821-824, 504-505, 754v-756v, 812v-813v, 814v-815, 944-945v; K. K. (1) – k. 1890-1893, 1917-1921, 721v-727v, 943v-947, i jego wyjaśnienia z k. 341-344 /kopia – k. 1669-1673/, 349v /kopia – k. 1675/, 770-770v /kopia – k. 1682-1683/, (...), (...).k. 406v, 593-593v, 768, 839-840, 1011v z akt II K 41/13, d. II K 121/10 SO w Słupsku/; oraz korespondencja (...)I. z K. K. (1) – k. 804-807; oraz kopie faktur sprzedaży towarów (...) i FH SAINT K. K. (1) z/s w S. – k. 135-333; faktury i potwierdzenia płatności przez (...)I. – k. 380-492 akt 3 Ds. 133/11 PR w S.).

Towar ten w większości transakcji K. K. (1) dostarczał osobiście do siedziby firmy (...) w K. samochodem koloru białego marki K. należącym do (...). Niekiedy był on transportowany przez wynajętego przez (...)I. kierowcę taksówki bagażowej A. P. i zabierany własnym transportem (...)I., z oznakowanego logo firmy (...) terenu magazynu (...) filii tej firmy przy ul. (...) w S. w różnych godzinach, ale w czasie działania hurtowni (...). K. K. (1) informował przedstawicieli (...)I., że podnajmuje w tym miejscu magazyny dla swojej firmy (...), czym wprowadził ich w błąd.

A. P. dokumentację związaną z zakupem przywoził w zamkniętych kopertach, których zawartości nie znał. Następnie za każdy wykonany kurs wystawiał rachunek spółce (...).

Tak zróżnicowany sposób dostawy był normalną praktyką w spółce (...), którą stosowała także w stosunku do innych kontrahentów.

(dowód: wyjaśnienia oskarżonych W. Ś. – k. 1839-1840, 613-618v, i S. M. – k. 1840, 619v-622v; zeznania świadków: M. M. (2) – k. 1885-1889, 622v-623v, 730v-731v, 771-772 /k. 594-595 akt sprawy II K 41/13 SO w Słupsku i k. 477-478 akt sprawy II K 41/13 SO w Słupsku/; A. P. – k. 733-734, 351-352, 395v-396 oraz k. 73, 168 akt 3 Ds. 133/11 PR S.; T. P. – k. 731-732, oraz k. 85v-86, 111v akt 3 Ds. 133/11 PR S.; K. K. (2) – k. 732-733, 360-360v, 395v oraz k. 69, 166-167, akt 3 Ds. 133/11 PR S.; M. K. (1) – k. 821-824, 504-505, 754v-756v, 812v-813v, 814v-815, 944-945v; M. M. (3) – k. 939-940, 387v-388v; K. K. (1) – k. 1890-1893, 1917-1921, 721v-727v, 943v-947, i jego wyjaśnienia z k. 341-344 /kopia – k. 1669-1673/, 349v /kopia – k. 1675/, 770-770v /kopia – k. 1682-1683/, (...), (...), k. 406v, 593-593v, 768, 839-840, 1011v z akt II K 41/13, d. II K 121/10 SO w Słupsku/, oraz kopie faktur za wykonanie przewozu – k. 742-744).

Ceny wszystkich tych towarów były z reguły dużo niższe niż oferowane u innych podmiotów działających w tym czasie na rynku, co czyniło je atrakcyjnymi pod tym względem. I tak, ceny ustalone między K. K. (1) a (...)I. odbiegały od przyjmowanych w czasie zakupu tych towarów na terenie kraju, w tym na P., bowiem cena transakcji na kotły wynosiła około 75% upustu od cen katalogowych, ceny grzejników (poza dwiema pierwszymi transakcjami z dnia 11 kwietnia 2008 r. i z dnia 8 maja 2008 r.) wynosiły około 70% upustu od cen katalogowych, a ceny na rury miedziane wynosiły około 50% upustu od cen katalogowych, przez co Z. S. specjalista z dziedziny budownictwa z zakresu instalacji sanitarnych, uznał, iż odbyło się to poza granicą opłacalności dla zbywcy towaru.

(dowód: wyjaśnienia oskarżonych W. Ś. – k. 1839-1840, 613-618v, i S. M. – k. 1840, 619v-622v; zeznania świadków: R. Ś. – k. 735-736v, 390-390v, 943-944; M. M. (3) – k. 939-940, 387v-388v, P. U. – k. 947v-949v, 890-891, 1047v-1049v; M. K. (2) – k. 1948-1950, 728-730v, 731 oraz z k. 751v, 765-770, 770v-771 /kopia – k. 262v, 588-593, 593v z akt II K 41/13, d. II K 121/10 SO w Słupsku/, M. K. (3) – k. 825v-826v, 514v-515v, W. K. – k. 827-828v, 513v-513v, A. R. – k. 829-830, 514-514v, P. M. (2) – k. 937v-938v, 515v-516, G. R. – k. 1045v-1047, 901; opinia pisemna biegłego Z. S. specjalisty z dziedziny budownictwa z zakresu instalacji sanitarnych z X.2013 r. – k. 1221-1274, opinia uzupełniająca z IV.2014 r. – k. 1369-1372v, wraz z opinią ustną z dnia 28.03.2014 r. – k. 1357v-1360, i z dnia 16.10.2015 r. – k. 1912-1916; oraz cenniki – k. 45-49, 844; informacje o rabatach – k. 1145-1147).

Cena rynkowa (wolnorynkowa) nie jest w pełni przewidywalna i nie jest na tyle stała, aby można było przyjąć, iż zakup towaru średnio po cenie 20% niższej od cen, za które można by nabyć najkorzystniej ten sam towar w innych miejscach, jest zakupem niewspółmiernym do rzeczywistej wartości rzeczy. Cena wolnorynkowa nie jest także ceną równą dla wszystkich podmiotów na rynku.

(dowód: opinia biegłego M. B. specjalisty z zakresu nauk ekonomicznych z dnia 31.05.2016 r. – k. 2107-2133, 2134; wydruki prezentacji do opinii – k. 2191-2192, opinia uzupełniająca z dnia 18.06.2017 r. wraz z załącznikami – k. 2257-2278; opinie ustne z dnia 24.08.2016 r. – k. 2194-2196, i z dnia 04.10.2017 r. – k. 2305-2306).

Faktury wystawiane przez K. K. (1) pod firmą (...) były wprowadzane w spółce (...) do dokumentów księgowych, a towar był ewidencjonowany na stan magazynowy tej spółki.

K. K. (1) był dla (...)I. jednym z kontrahentów, i to nie wiodącym, gdyż zawarto z nim około 40 transakcji, podczas gdy spółka ta w 2008 roku przeprowadziła łącznie kilka tysięcy transakcji zakupu. (...)I. była w tym czasie członkiem grupy handlowej (...), która zrzesza firmy handlujące i umożliwia im bezpośrednią pracę z producentami. Transakcje zawierane z K. K. (1) w zakresie ich realizacji nie różniły się od transakcji przeprowadzanych z pozostałymi kontrahentami tej Spółki, lecz często cechowały się szybszym terminem realizacji.

W spółce (...) została przeprowadzona przez Urząd Kontroli Skarbowej w S. kontrola w zakresie rzetelności deklarowanych podstaw opodatkowania oraz prawidłowości obliczania podatku od towarów i usług za 2008 rok,

podczas której nie zakwestionowano odliczeń podatkowych z tytułu transakcji między spółką (...), a Firmą Handlową (...).

W 2008 roku Spółka (...) osiągnęła przychód ze sprzedaży w wysokości 4.235.299,00 zł, i każdy ze współników wykazał przychód w wysokości 2.117.667,37 zł, a dochód w wysokości 237.865,23 zł.

(dowód: wyjaśnienia oskarżonych W. Ś. – k. 1839-1840, 613-618v, i S. M. – k. 1840, 619v-622v; zeznania świadków: M. M. (2) – k. 1885-1889, 622v-623v, 730v-731v, 771-772 /k. 594-595 akt sprawy II K 41/13 SO w Słupsku i k. 477-478 akt sprawy II K 41/13 SO w Słupsku; A. F. – k. 828v-829; M. M. (3) – k. 939-940, 387v-388v; M. J. – k. 942-943, 388v-389; oraz wynik kontroli (...) w S. z dnia 30.03.2012 r. – k. 373-379v; dokumenty finansowe (...)I. za lata 2008-2009; tj. bilans, rachunki zysków i strat – k. 2035-2044, zeznania podatkowe (...)I. za 2008 r. – k. 2069-2074).

Nieprawidłowości w działaniach K. K. (1) w (...) filii (...) zostały dostrzeżone pod koniec 2008 roku. Na skutek kontroli filii przeprowadzonej przez Prezesa Zarządu (...) M. K. (2) K. K. (1) sporządził pisemne oświadczenie, datowane na 11 grudnia 2008 roku, w który potwierdził pobieranie towaru z magazynu (...) w S. bez dokumentacji i zbywanie go spółce (...) oraz pobieranie towaru z tego magazynu na inne podmioty, po czym także zbywanie ich spółce (...).

Po dostrzeżeniu nieprawidłowości i uzyskaniu tego oświadczenia przedstawiciele (...) kontaktowali się w siedzibie firmy (...) w K. ze współnikami W. Ś. i S. M., którzy byli zaskoczeni informacjami, że towar który nabyli od K. K. (1) pochodził z magazynu (...) w S..

(...) w 2007 roku osiągnęła zysk netto w wysokości 1.534.758,02 zł, zaś w 2008 roku zysk netto w wysokości 2.327.785,00 zł.

(dowód: raport Zarządu (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z/s w P. z dnia 27.04.2009 r. – k. 20-26, zeznania świadków: M. K. (2) – k. 1948-1950, 728-730v, 731 oraz z k. 751v, 765-770, 770v-771 /kopia – k. 262v, 588-593, 593v z akt II K 41/13, d. II K 121/10 SO w Słupsku; M. I. – k. 824-825v, 399v-401, 945v-946v, 1047v-1049v oraz k. 139-140 akt 3 Ds. 133/11 PR S.; I. K. – k. 734-735, 395-395v, 761-762, 777-778, 783-784, oraz k. 89-90v akt 3 Ds. 133/11 PR S.; Z. G. – k. 940v-942, 350-351; i K. K. (1) – k. 1890-1893, 1917-1921, 721v-727v, 943v-947, i jego wyjaśnienia z k. 341-344 /kopia – k. 1669-1673/, 349v /kopia – k. 1675/, 770-770v /kopia – k. 1682-1683/, (...), (...)k. 406v, 593-593v, 768, 839-840, 1011v z akt II K 41/13, d. II K 121/10 SO w Słupsku; oraz oświadczenie K. K. z dnia 11.12.2008 r. – k. 27; i dokumenty finansowe (...) sp. z o.o. za 2008 r. – k. 2079-2084).

Przeciwko K. K. (1) został skierowany przez Prokuraturę Rejonową w Słupsku akt oskarżenia z dnia 29 marca 2010 roku z zarzutem popełnienia przestępstw przywłaszczenia powierzonego mienia i oszustw (oraz fałszerstw dokumentów) na szkodę (...) sp. z o.o. w P., w okresie od 25 lipca 2008 roku do 11 grudnia 2008 roku. Po uchyleniu do ponownego rozpoznania przez Sąd Apelacyjny w Gdańsku w dniu 13 marca 2013 roku w sprawie II AKa 57/13 wyroku Sądu Okręgowego w Słupsku z dnia 5 kwietnia 2012 roku w sprawie II K 121/10, wyrokiem Sądu Okręgowego w Słupsku z dnia 22 maja 2014 roku w sprawie II K 41/13 K. K. (1) został skazany za czyn z art. 271 § 1 k.k. w zw. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 284 § 2 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. przy zast. art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k., popełniony na szkodę (...) sp. z o.o. w P.. Sąd Apelacyjny w Gdańsku wyrokiem z dnia 27 listopada 2014 roku, sygn. akt II AKa 391/14, utrzymał ten wyrok w mocy.

(dowód: akt oskarżenia – k. 116-126 akt PR w S. sygn. 3 Ds. 133/11; wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 13.03.2013 roku, sygn. akt II AKa 57/13 wraz z uzasadnieniem – k. 1125-1138; wyrok Sądu Okręgowego w Słupsku z dnia 22.05.2014 r. w sprawie sygn. akt II K 41/13 wraz z uzasadnieniem – k. 1694-1752, 1829-1835v; wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 27.11.2014 roku, sygn. akt AKa 391/14 wraz z uzasadnieniem – k. 1753-1780, 1836).

(...) sp. z o.o. w P. w dniu 19 lipca 2010 roku złożyła w Sądzie Okręgowym w Koszalinie przeciwko (...)I. **pozew o wydanie rzeczy** w postaci: grzejnika P. (...) - sztuk 5, grzejnika P. (...) - sztuk 10, grzejnika P. (...) - sztuk 10, grzejnika P. (...) - sztuk 5, grzejnika P. (...) - sztuk 10, grzejnika P. (...) - sztuk 1, grzejnika P. (...) - sztuk 5, grzejnika P. (...) - sztuk 2, grzejnika P. (...) - sztuk 22, grzejnika P. (...) - sztuk 20, grzejnika P. (...) - sztuk 8, grzejnika P. (...) - sztuk 5,

grzejnika P. (...) - sztuk 10, grzejnika P. (...) - sztuk 11, grzejnika P. (...) - sztuk 10, grzejnika P. (...) - sztuk 2, grzejnika P. (...) - sztuk 11, grzejnika P. (...) - sztuk 8, grzejnika P. (...) - sztuk 2, grzejnika P. (...) - sztuk 12, grzejnika P. (...) - sztuk 11, grzejnika P. (...) - sztuk 2, grzejnika łazienkowego P. (...) - sztuk 1, zmiennika płytowego (...) - 10 18kW (...) - sztuk 1, zespołu odcinającego prostego nikiel 1/2 - 3/4 - sztuk 10, podgrzewacza elektrycznego N. (...) 50L 1,5 kW - sztuk 2, zasobnika N. (...) - sztuk 1, stelaża do bidetu G. (...) - sztuk 1, grzejnika łazienkowego ARKADA - sztuk 1, V. (...) 24GW wiszącego - sztuk 2, V. vu plus 240 1f 24kW - sztuk 1, V. (...) atmo (...) pro - sztuk 39, V. (...) - sztuk 1, głowicy termostatycznej D. (...) - sztuk 8, zaworu termostatyczny D. (...) / 2 prosty - sztuk 10, zaworu termostatycznego D. - sztuk 12, głowicy termostatycznej D. - sztuk 11, rozdzielacza do C.O. z zaworami 6 obiegów - sztuk 1, kotła A. (...) - sztuk 2, A. pakiet eco comfort 24 class + (...) - sztuk 1, A. (...) P. K. - sztuk 1, A. class system 24 - sztuk 11, (...) 11 - sztuk 23, JUNKERS 2w 14-2 ceraclass 14kW - sztuk - 24, zespołu odcinającego - V. - sztuk 12, rury miedzianej 15 - 4.040 metrów, rury miedzianej 18 - 2.465 metrów, rury miedzianej 22 - 1.960 metrów, rury miedzianej 28 - 65 metrów, rury miedzianej 35 - 39 metrów, a na wypadek, gdyby wydanie tych rzeczy nie było możliwe o zasądzenie od (...)I. na jej rzecz kwoty w wysokości 288.765,67 złotych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia powództwa do dnia zapłaty.

Sąd Okręgowy w Koszalinie w dniu 26 września 2014 roku, sygn. akt I C 305/10, wydał wyrok, w którym zasądził od (...)I. na rzecz (...) kwotę 288.765,67 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 16 lipca 2010 roku do dnia zapłaty, oraz umorzył postępowanie w zakresie żądania wydania rzeczy. Wyrok ten nie jest prawomocny.

(dowód: pozew o wydanie rzeczy z dnia 15.07.2010 r. – k. 478-496; kserokopie dokumentów z akt sprawy prowadzonej z powództwa (...) sp. z o.o. w D. p-ko (...)I. M., (...) sp. jawna w K., przed SO w Koszalinie, sygn. akt I C 305/10 – k. 1959-2026).

(...) sp. z o.o. w P. w dniu 6 czerwca 2012 roku (data nadania w Urzędzie Poczтовым w O.) wniosła do Sądu Okręgowego w Słupsku, z zachowaniem ustawowego terminu, **subsidiarny akt oskarżenia** przeciwko W. Ś., S. M., P. M. (1) oraz M. M. (2) o czyny z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. przy zast. art. 115 § 5 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k..

Sąd Okręgowy w Słupsku w dniu 13 czerwca 2014 roku, sygn. akt II K 45/12, wydał wyrok, w którym oskarżonych W. Ś. oraz S. M. skazał za czyn z art. 292 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. (pkt 1 sentencji), zaś oskarżonych P. M. (1) oraz M. M. (2) uniewinnił od zarzucanych im czynów (pkt 3 i 4 sentencji). Wobec oskarżonych P. M. (1) oraz M. M. (2) wyrok ten uprawomocnił się.

Na skutek apelacji wniesionych przez obrońców oskarżonych W. Ś. i S. M. oraz Prokuratora Rejonowego w Słupsku na ich korzyść, Sąd Apelacyjny w Gdańsku wyrokiem z dnia 9 października 2014 r., sygn. akt II AKa 329/14, uchylił wyrok dotyczący W. Ś. oraz S. M., i w tym zakresie przekazał sprawę Sądowi Rejonowemu w Słupsku do ponownego rozpoznania.

(dowód: kserokopia potwierdzenia nadania – k. 1634; subsidiarny akt oskarżenia z dnia 06.06.2012 roku wraz z załącznikami – k. 2-16; wyrok Sądu Okręgowego w Słupsku z dnia 13.06.2014 roku, sygn. akt II K 45/12 wraz z uzasadnieniem – k. 1436-1439v, 1458-1498; wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 09.10.2014 r., sygn. akt II AKa 329/14 wraz z uzasadnieniem – k. 1587, 1593-1612).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił też na podstawie: pozostałego materiału dowodowego ujawnionego w toku rozprawy głównej, szczegółowo tam opisanego (k. 2306-2308).

A. W. Ś. ma 60 lat, jest rozwiedziony, ma troje dorosłych dzieci, przy czym najmłodsze pozostaje na jego utrzymaniu. Ma wykształcenie zawodowe, z zawodu jest ślusarzem - mechanikiem. Jest współwłaścicielem firmy (...) spółka z o.o. z siedzibą w K., ma udziały w wysokości 50/100 o wartości 50.000,00 złotych. Utrzymuje się z dochodów pochodzących z prowadzonej działalności gospodarczej przez tą spółkę w kwocie ok. 7.000,00 złotych miesięcznie. Jest właścicielem 2 lokali mieszkalnych o wartości ok. 330.000,00 złotych oraz samochodu osobowego marki F., rok prod. 2013 o wartości 31.000,00 złotych. Nie był leczony psychiatrycznie, ani odwykowo. Nie był karany (vide:

informacja z Krajowego Rejestru Karnego z dnia 30 czerwca 2017 roku – k. 2288). Stałe miejsce pobytu: (...)-(...) K., ul. (...).

B. S. M. ma 58 lat, jest żonaty, ma dwoje dorosłych dzieci, które nie pozostają na jego utrzymaniu. Ma on wykształcenie zawodowe, z zawodu jest kierowcą - mechanikiem. Jest współwłaścicielem (...) spółka z o.o. z siedzibą w K., ma udział w wysokości 50/100 o wartości 50.000,00 złotych. Utrzymuje się z dochodów pochodzących z prowadzonej przez tą spółkę działalności gospodarczej w kwocie ok. 7.000,00 złotych miesięcznie. Jest właścicielem lokalu mieszkalnego o wartości ok. 160.000,- złotych. Nie był leczony psychiatrycznie, ani odwykowo, jak też karany (vide: informacja z Krajowego Rejestru Karnego z dnia 30 czerwca 2017 roku – k. 2289). Stałe miejsce pobytu: (...)-(...) M., M. 68a.

W. Ś. i S. M. zostali oskarżeni przez firmę (...) o to, że:

w okresie od 11 kwietnia 2008 r. do 10 grudnia 2008 r. w S. i K. działając wielokrotnie, w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, nabywali od K. K. (1), uzyskane przez niego za pomocą czynu zabronionego rzeczy (artykuły instalacyjne) stanowiące własność pokrzywdzonej spółki (...) spółka z o.o. z siedzibą w P. przy ul. (...), dla prowadzonej przez siebie spółki pod nazwą (...)I. M., (...) spółka jawna z siedzibą w K., i tak:

- w dniu 11 kwietnia 2008 r. na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury VAT nr (...) nabyli rzeczy za kwotę 16.504,16 zł,
- w dniu 8 maja 2008 r. na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury VAT nr (...) nabyli rzeczy za kwotę 5.685,20 zł,
- w dniu 16 maja 2008 r. na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury VAT nr (...) nabyli rzeczy za kwotę 3.922,04 zł,
- w dniu 16 maja 2008 r. na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury VAT nr (...) nabyli rzeczy za kwotę 3.077,14 zł,
- w dniu 20 maja 2008 r. na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury VAT nr (...) nabyli rzeczy za kwotę 2.379,00 zł,
- w dniu 3 lipca 2008 r. na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury VAT nr (...) nabyli rzeczy za kwotę 7.489,24 zł,
- w dniu 11 lipca 2008 r. na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury VAT nr (...) nabyli rzeczy za kwotę 5.856,00 zł,
- w dniu 17 lipca 2008 r. na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury VAT nr (...) nabyli rzeczy za kwotę 5.307,00 zł,
- w dniu 30 lipca 2008 r. na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury VAT nr (...) nabyli rzeczy za kwotę 3.705,75 zł,
- w dniu 25 lipca 2008 r. na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury VAT nr (...) nabyli rzeczy za kwotę 1.326,75 zł,
- w dniu 25 maja 2008 r. na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury VAT nr (...) nabyli rzeczy za kwotę 2.067,41 zł,
- w dniu 1 sierpnia 2008 r. na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury VAT nr (...) nabyli rzeczy za kwotę 11.730,30 zł,
- w dniu 1 sierpnia 2008 r. na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury VAT nr (...) nabyli rzeczy za kwotę 2.653,50 zł,

- w dniu 5 sierpnia 2008 r. na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury VAT nr (...) nabyli rzeczy za kwotę 8.379,00 zł,
- w dniu 7 sierpnia 2008 r. na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury VAT nr (...) nabyli rzeczy za kwotę 6.082,92 zł,
- w dniu 7 sierpnia 2008 r. na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury VAT nr (...) nabyli rzeczy za kwotę 1.434,72 zł,
- w dniu 7 sierpnia 2008 r. na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury VAT nr (...) nabyli rzeczy za kwotę 4.071,75 zł,
- w dniu 21 sierpnia 2008 r. na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury VAT nr (...) nabyli rzeczy za kwotę 6.365,96 zł,
- w dniu 21 sierpnia 2008 r. na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury VAT nr (...) nabyli rzeczy za kwotę 11.940,75 zł,
- w dniu 1 września 2008 r. na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury VAT nr (...) nabyli rzeczy za kwotę 4.163,25 zł,
- w dniu 8 września 2008 r. na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury VAT nr (...) nabyli rzeczy za kwotę 2.653,50 zł,
- w dniu 2 września 2008 r. na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury VAT nr (...) nabyli rzeczy za kwotę 6.211,00 zł,
- w dniu 8 września 2008 r. na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury VAT nr (...) nabyli rzeczy za kwotę 14.594,25 zł,
- w dniu 4 września 2008 r. na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury VAT nr (...) nabyli rzeczy za kwotę 4.986,75 zł,
- w dniu 17 września 2008 r. na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury VAT nr (...) nabyli rzeczy za kwotę 6.707,56 zł,
- w dniu 24 września 2008 r. na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury VAT nr (...) nabyli rzeczy za kwotę 7.686,00 zł,
- w dniu 1 października 2008 r. na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury VAT nr (...) nabyli rzeczy za kwotę 10.734,70 zł,
- w dniu 1 października 2008 r. na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury VAT nr (...) nabyli rzeczy za kwotę 2.058,75 zł,
- w dniu 13 października 2008 r. na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury VAT nr (...) nabyli rzeczy za kwotę 5.261,25 zł,
- w dniu 20 października 2008 r. na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury VAT nr (...) nabyli rzeczy za kwotę 3.600,00 zł,
- w dniu 20 października 2008 r. na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury VAT nr (...) nabyli rzeczy za kwotę 2.104,50 zł,

- w dniu 3 listopada 2008 r. na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury VAT nr (...) nabyli rzeczy za kwotę 6.039,00 zł,
- w dniu 3 listopada 2008 r. na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury VAT nr (...) nabyli rzeczy za kwotę 6.107,45 zł,
- w dniu 4 listopada 2008 r. na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury VAT nr (...) nabyli rzeczy za kwotę 4.163,25 zł,
- w dniu 5 listopada 2008 r. na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury VAT nr (...) nabyli rzeczy za kwotę 7.641,00 zł,
- w dniu 6 listopada 2008 r. na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury VAT nr (...) nabyli rzeczy za kwotę 3.705,75 zł,
- w dniu 6 listopada 2008 r. na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury VAT nr (...) nabyli rzeczy za kwotę 4.071,75 zł,
- w dniu 14 listopada 2008 r. na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury VAT nr (...) nabyli rzeczy za kwotę 2.886,00 zł,
- w dniu 17 listopada 2008 r. na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury VAT nr (...) nabyli rzeczy za kwotę 4.209,00 zł,
- w dniu 26 listopada 2008 r. na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury VAT nr (...) nabyli rzeczy za kwotę 2.379,00 zł,
- w dniu 26 listopada 2008 r. na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury VAT nr (...) nabyli rzeczy za kwotę 4.213,00 zł,
- w dniu 10 grudnia 2008 r. na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury VAT nr (...) nabyli rzeczy za kwotę 2.104,50 zł,

przy czym łączna wartość mienia pochodzącego z przestępstwa wyniosła 287.088,36 złotych, **tj. o czyn z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. przy zast. art. 115 § 5 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k..**

W. Ś. i S. M. **nie przyznali się** do popełnienia zarzucanego im czynu. Składając wyjaśnienia na rozprawie głównej w dniu 17 czerwca 2015 r. zgodnie odmówili ich powtórnego składania, podtrzymując te, które wcześniej złożyli, i wyrażając gotowość odpowiedzi na pytania (k. 1839-1840).

Oskarżony **W. Ś.**, przy pierwszym rozpoznaniu tej sprawy na rozprawie w dniu 3 stycznia 2013 r. wyjaśnił, iż firma (...) działa na rynku od 10 lat, zajmuje się pracami instalacyjnymi na budowie oraz handlem takim artykułami, i już przed 2008 rokiem była na terenie K. firmą średniej wielkości. Wskazał, iż ceny materiałów musiały być niskie, bo w tamtym czasie nie można było bez tanich materiałów wygrać przetargu ani wykonać konkretnej roboty. Gdy zjawił się u nich w firmie (...), nie występował jako jednostka, a jako przedstawiciel firmy (...), której był właścicielem. Przyniósł swoją ofertę na urządzenia i elementy instalacyjne, zostawił dokumenty swojej firmy, i po dwóch dniach po przejrzaniu ze współnikami oferty wyrazili zgodę na zakup poszczególnych, oferowanych elementów i urządzeń technicznych. Oferty były normalne, tak jak i u wszystkich firm. Kupowali od niego, nie ciągle, a był to jeden z wielu ich kontrahentów. Umówili się z nim, że jak będzie miał towar w dobrych cenach, to da znać, on sam ze współnikami podejmą decyzję, czy kupują i ewentualnie on przywiezie towar im do firmy do K.. Dwa, czy trzy razy ich pracownicy jechali do jego firmy po towar. Materiał był dostarczany taki, jak oferował. Zaczął z nimi handlować w kwietniu 2008 roku. Po paru miesiącach dostaw towaru stwierdzili, że ma oferowane towary, ceny są względnie dobre i dalej układała się współpraca do końca roku. Oskarżony wskazał, że jest dla niego dziwnym, że K. K. (1) miał brać z (...) towar przez taki długi czas, bez

kontroli, a on sam dowiedział się dopiero na skutek dochodzeń policyjnych, że K. pracował w firmie (...). Dlatego on sam uważał, że jest to normalna współpraca z porządnym klientem. Oskarżony podał, że K. K. (1) przekazał im wpis do ewidencji, podał nazwę firmy i swoją ofertę towaru, który chce sprzedać i na podstawie tego sprawdzili go tak, jak inne firmy, i po dwóch dniach wyrazili wolę współpracy. K. K. (1) i firma (...) był jedną z wielu firm, z którą współpracowali, uzupełniającą, nie taką z którą ciągle współpracowali. Ceny nie odbiegały znacznie od ofert z różnych firm. K. K. (1) nigdy nie ujawnił, że ten towar pochodzi z nielegalnego źródła, że ma coś nie swojego lub że chce sprzedać im coś poza fakturą. Wszystko kupowali od niego na fakturę i sprzedawali legalnie na faktury. Do sprzętu były dołączone karty gwarancyjne, poza jedną sytuacją, gdy był jakiś problem. K. K. (1) większe rabaty tłumaczył tym, że to są urządzenia, tzw. leżaki, sprzedaje się je po niższych cenach, nawet niższych niż ceny zakupu lub zbywa towar, który on np. sprzedał do firmy, która mu nie płaciła i on go odebrał, a za towar ten ma częściowo zapłacone. Według oskarżonego, ten rabat nie odbiegał konkretnie od ofert na urządzenia instalacyjne, które otrzymywali od innych firm. Nie sprawdzali K. K. (1) jadąc do jego firmy, żeby ustalić czy ona istnieje. Raz był tam po towar ich kierownik K. K. (2). Podjechał pod adres, gdzie kazali mu przyjechać, ale on sam nie wie gdzie, ponieważ nie wydawał tego polecenia. Nie rozmawiał też z K. K. (2), co tam zastał. Był tam też raz kierowca wynajęty z postoju taksówek. Towar został przywieziony do hurtowni i odbierał go kierownik hurtowni (...) lub ktoś przez niego upoważniony. On sam nie rozmawiał z tymi osobami, co zastały w tej firmie, bo nie uważał tego za konieczne. K. K. (1) przywoził towar z firmy (...). Miał samochód, bez nadruków, półciężarówkę nieoznakowaną, której nazwy i koloru on sam nie pamięta. Oskarżony wskazał, że z uwagi na to, że pracuje więcej na budowie niż w hurtowni, ma mniejsze wiadomości na temat transportu. Nabywane od tej firmy rzeczy były w 40% używane do montowania na budowie i w 60% odsprzedawane klientom. W tym czasie mieli około 30 - 40 dostawców mniej więcej tych samych urządzeń. Oferta od K. K. (1) jako firmy (...), była wydrukowana na papierze, były przedstawione elementy z poszczególną ceną za sztukę lub metr bieżący, żeby można było porównać to z innymi firmami. Nie wszystko, co K. zaproponował było przez nich kupowane. Oskarżony nie potrafił powiedzieć, jaką część z tej oferty przyjęli. Różnica w cenach była czasami na korzyść, a czasami na niekorzyść, o 2 - 3%. Ceny były dobre, bo nie odbiegały od cen innych firm, nie zawsze można było dostać od innych firm towar, a trzeba było wejść na budowę, natomiast K. K. (1) potrafił dostarczyć towar na czas. Towar z firmy (...) brali tylko na faktury, ewentualnie mogły być w-z. Oskarżony wskazał, że nie zajmował się handlem w (...)I., ale zna obieg dokumentów w firmie i wie co to są w-z. Według niego, były sytuacje co do SAINT, że były wystawione w-z, ale zaraz za tym szły faktury. Nie było przypadku, że zostały wystawione w-z na pobranie towaru, a później nie były wystawione na to faktury przez firmę (...). Oskarżony wskazał, że nie wie, czy firma (...) w miejscu pobierania towaru miała jakieś oznaczenia, szyldy. Stwierdził, że o (...) dowiedział się z chwilą prowadzenia sprawy prokuratorskiej, wcześniej z (...) nie mieli do czynienia. Nigdy nie kupowali od nich towaru. Ocenę czy dokonać zakupu towaru od firmy (...) wykonywał on sam i S. M.. P. M. (1) był w tym czasie w dziale handlowym, jako przedstawiciel handlowy. Posiadał uprawnienia do sprzedaży towarów. Nie był uprawniony do podpisywania dokumentów. Faktury wystawiał kierownik M. M. (3). Do obowiązków P. M. (1) należało przyjąć towar, posegregować, wiedzieć gdzie leży towar na półce, spakować do sprzedaży, mógł on też gdzieś jeździć do dostawców. Jak odbierał towar, to mógł podpisać w-z lub na dokumencie potwierdzającym odbiór, że go odbierał. M. M. (2) również pracował w handlu. Miał wyszukiwać klientów, szukać firmy z dobrym towarem i z dobrą ceną i ewentualnie pomagać w sprzedaży. Przy odbiorze towaru mógł wystawiać faktury i odbierać towar od przedstawiciela, i odbierał towar od firmy (...). Nie zgłaszał w związku z tym żadnych zastrzeżeń. 30% z tego co K. im zbył, to był to towar, o którym mówił, że to leżaki lub nie w pełni opłacony towar przez innych nabywców. Z tych 30% może 20% były to leżaki. On sam nie pytał, dlaczego nikt inny nie chciał tych leżaków kupić. Na tamte czasy i obecnie, ceny były dobre, nie nadzwyczajne. Oskarżony wyjaśnił, że dobra cena to taka, z którą może wejść na roboty budowlane, kupione bezpośrednio od producenta i przedstawiciela. Na większe roboty nie ma szans na wejście z cenami towarów oferowanymi przez pośredników, ale on sam nie wie czy ceny, które proponował K. były cenami producenta, czy przedstawiciela. Nie pytał K. na czym zarabiał, skoro jego ceny są zbliżone do cen producenta. On był początkujący i mógł im sprzedawać towar nie zarabiając na nich lub zarabiając minimalnie, żeby utrzymać klienta. Nie pamięta, ile spośród 42 transakcji obejmujących zarzut było dokonanych po cenach producenta. Były 42 transakcje przez prawie cały rok i niemożliwością jest, że K. K. (1) z firmy (...) mógł sprzedawać nielegalnie uzyskany towar przez taki długi okres czasu. Wcześniej on sam nie znał K. K. (1). Czytał dostarczoną z aktem oskarżenia dokumentację i nie miał zastrzeżeń do żadnego z tych dokumentów. Nie miał wątpliwości co do podpisów na dyspozycjach zgłoszenia dostawy, fakturach, choć poszczególnych transakcji nie pamiętał. Nie zna zaś faktur wystawionych na inne podmioty,

ani tych firm (k. 143, 144, 145, 146, 147, 149, 150, 151, 152, 154, 156, 157, 158, 159, 161, 163, 164, 166, 167, 168, 169, 171, 172, 174, 175, 177, 179, 184, 185, 187, 189, 191, 193, 194, 195, 197, 198, 200, 201, 202, 203, 204 - 205, 207, 209, 211, 214, 217a, 220, 222, 224, 225, 228, 229, 230, 232, 235, 237, 239, 240, 242, 243, 244, 245, 248, 249, 255, 260, 261, 265, 266, 267, 269). Odnośnie faktur wystawionych przez SAINT na rzecz (...)I. z dnia 8 maja 2008 roku, 16 maja 2008 roku, 20 maja 2008 roku, 3 lipca 2008 roku, 11 lipca 2008 roku, 30 lipca 2008 roku, 25 lipca 2008 roku, 1 sierpnia 2008 roku, 7 sierpnia 2008 roku, 5 sierpnia 2008 roku, 21 sierpnia 2008 roku, 14 listopada 2008 roku, 1 września 2008 roku, 2 września 2008 rok, 8 września 2008 roku, 4 września 2008 roku, duplikat z 11 grudnia 2008 roku, 17 września 2008 roku, 24 września 2008 roku, 29 września 2008 roku, 1 października 2008 roku, 13 października 2008 roku, 20 października 2008 roku, 3 listopada 2008 roku, 5 listopada 2008 roku, 10 listopada 2008 roku, 14 listopada 2008 roku, 17 listopada 2008 roku, 26 listopada 2008 roku, 10 października 2008 roku, 10 grudnia 2008 roku podał, że ich nie wystawiał i nie zna, ale myśli, że podpisy na nich są autentyczne (k. 148,153, 155, 160, 162, 165, 170, 173, 176, 178, 180, 181, 183, 186, 188, 190, 192, 196 - bez podpisu odbiorcy, 199 - bez podpisu odbiorcy, 206, 208, 210, 216, 217- bez podpisu odbiorcy, 218, 219 - bez podpisu, 221, 223 - bez podpisu, 226 i 227 - bez podpisu, 231, 234, 236, 238, 241, 246, 250 - bez podpisu, 252- bez podpisu, 254 - bez podpisu, 256, 258, 259 - bez podpisu, 262 - bez podpisu, 263- bez podpisu, 264 - bez podpisu, 268), ale nie potrafi wytłumaczyć faktur bez podpisu odbiorcy, nie wie czy są one w systemie jego firmy, natomiast przeprowadzona przez Urząd Skarbowy wobec jego firmy kontrola w tym zakresie nie wykazała zastrzeżeń. Wskazał, że znane mu są takie przedmioty instalacyjne na tych fakturach, ponieważ są one podstawowymi i były przez jego firmę tego rodzaju rzeczy sprzedawane i montowane, podobnie jak sprzęt opisany w fakturach firm Zakład Usług (...) czy C. S.. Nie montował natomiast kotłów jak na fakturze na Firmę Handlowo Usługową (...) ze S., nie wie czy jego firma takie kotły sprzedawała (k. 174). Podał, że zna firmę (...) z K., ale nie pamięta czy był tam w 2008 roku, jednak nie wykonywali dla niej żadnych prac, mogli coś od nich kupić (k. 182). Co do faktury z dnia 30 sierpnia 2008 roku wystawionej na Zakład Produkcyjno Handlowy (...) z B., stwierdził, że towar od pozycji 6 do pozycji 16 nie był przez nich używany ani sprzedawany (k. 212-213). Co do faktury z dnia 27 września 2008 roku wystawionej przez (...) na (...)I. podał, że nie zna tej faktury, nie ma na niej podpisu, na pewno nic nie kupowali od (...) i nie wie jak to się stało, że powstał taki dokument. (...)I. używał i używa takich materiałów w swojej działalności (k. 215). Nie pamięta czy (...)I. miało do czynienia z kotłem wodnym gazowym wiszącym z pkt 2 tej faktury (k. 255). Od firmy (...) kupowali też rury miedziane, kotły, kształtki. Co do dyspozycji nr (...) - (...) oraz nr (...) - (...) wystawionej przez (...) na M. M. (2) z podpisem (...) (k. 247, 251, 253, 257) oskarżony podał, że nie jest mu ona znana, a P. to chyba taksówkarz, który na polecenie kogoś ze współwłaścicieli odbierał towar. Dyspozycje te są wystawione na M. M. (2), ul. (...) w K., tj. tam, gdzie znajduje się firma. Odnośnie faktur wystawionych przez SAINT na rzecz (...)I., jak i dokumentów kw i zatytułowanych „kompensata” (k. 270-333), oskarżony stwierdził, że nie pamięta czy transakcje, na które opiewają okazane mu dokumenty, miały rzeczywiście miejsce. Płatności między firmami (...) a SAINT były przeważnie przelewem, niekiedy gotówką dla K. K. (1), gdy były pieniądze w kasie. Nie pamięta z jakiego tytułu powstawała kompensata między ich firmami, choć te dokumenty zna. W ciągu roku jego firma ma około 50 razy kompensatę. P. M. (1) i M. M. (2) mieli w tamtym czasie pisemne zakresy czynności. S. M. jest współnikiem i w 2008 roku zajmował się zarządzaniem firmą. Wówczas pracował na terenie budowy więcej niż w firmie. Zajmował się robotami związanymi z częścią budowlaną, a on sam z instalacyjną. Kupione rzeczy od SAINT były przez nich potwierdzane, ponieważ wchodził nowy klient i chcieli prowadzić nadzór nad tym wszystkim. On sam ze współnikiem wspólnie akceptował zakupy do hurtowni (k. 613-618v).

Odpowiadając na pytania na rozprawie w dniu 17 czerwca 2015 r. W. Ś. podniósł, iż obecnie myśli, iż K. K. (1) zgłosił się do nich z ofertą, bo jeździł po K. od firmy do firmy i rozmawiał z przedstawicielami lub właścicielami firm, z którymi chciał nawiązać współpracę na towary, które oferował. Oskarżony podkreślił, iż nie wiedział o związku (...) z firmą (...). Pytał się K., skąd ma towar, który oferuje w sprzedaży, ponieważ na początku jak przedstawił swoją ofertę mówił, że ma swoją firmę i chce nawiązać współpracę handlową i z czasem jak rozmawiali kolejny raz, to im mówił, że bierze też towar od firm którym zalegają z zapłatą, albo rzeczy które były już częściowo zamontowane, a zostały zwrócone w ramach porozumienia i że działa na terenie całej Polski i stara się ściągać takie towary, które leżakują po różnych hurtowniach, czy sklepach. Wskazał nadto, że na temat zysku się nie rozmawia więc nie zadawał K. pytań, czy ma zysk z prowadzonej przez siebie działalności, bo na pewno by im nie odpowiedział. Koszty transportu towaru częściowo ponosił K., a częściowo oni, bo na przykład wysyłali do niego taksówkę lub swój transport. Uzgodnienia były takie,

że jak on nie miał samochodu, bo do innego klienta dostarczał swój towar, a im zależało na towarze, to wysyłali swój transport. Zazwyczaj to jednak K. K. (1) przywoził towar do K. do ich siedziby swoim transportem. On sam nigdy nie zauważył, aby K. przyjechał samochodem z oznaczeniami firmy (...). Ponadto dodał, że w związku z wystawionymi fakturami przez firmę (...) prowadzona była u nich kontrola skarbowa przez (...) ich działalności handlowej za 2008 rok, z wyszczególnieniem faktur firmy (...), i po tej kontroli nie było żadnych zastrzeżeń do ich firmy (k. 1839-1840).

Natomiast **S. M.** na rozprawie głównej w dniu 3 stycznia 2013 roku składając swoje wyjaśnienia podał okoliczności zbieżne z tym, co wskazał jego wspólnik. Wyjaśnił, że zawiązali spółkę z W. Ś. w 2003 roku i w 2008 roku na warunki (...) byli już dużą firmą, gdyż współpracowali z wieloma innymi firmami z branży instalacyjnej, jak i budowlanej. Wówczas, gdy zgłosił się do ich firmy (...) z propozycją sprzedaży towaru, nie znali go. Przyjęli jego ofertę do rozpatrzenia, sprawdzili jego wpis do ewidencji, posiadał dokumenty NIP i REGON. Ofertę tą po dwóch, trzech dniach rozpatrzyli, porównali z ofertami dwóch, trzech innych firm. Różniła się ona o 2-3 % od innych współpracujących z nimi firm. Ponadto, K. K. (1) i jego firma (...) wchodziła dopiero na rynek i dlatego K. deklarował, że ma niższe ceny od innych, aby się wbić na rynek. W tamtym okresie czasu mieli podobne do K. K. (1) inne oferty cenowe. W niektórych z nich była oferta na 69% rabatu, a do tego jest jeszcze tzw. bonus w wysokości 3%, gdyby zdecydowali się skorzystać z tej oferty. Ceną wyjściową jest cena katalogowa producenta. Superatrakcyjne ceny np. firmy (...) wynikają z tego, że firma ta stosuje sprzedaż zalegającego towaru i nie rokującego. Sprzedaje taki towar po obniżonych cenach, niższych niż ceny zakupu, a pracownicy dostają z tego tytułu premie, że się pozbyli tego towaru. Każda pozycja jest co do ceny negocjowana indywidualnie. Ceny i oferta K. nie różniła się od wielu innych i nie spowodowała nic takiego, aby nabrali podejrzeń, że towar jest z nielegalnego pochodzenia. Zakup, sprzedaż, przewożenie tego towaru odbywały się w biały dzień, w obecności często kilkunastu osób. Wcześniej nie znali firmy (...), do czasu przyjazdu trzech mężczyzn, którzy powołali się na to, że są przedstawicielami tej firmy i chcieli uzgodnić zapłatę za materiały, które oni od nich jakoby pobrali. Jeden z mężczyzn powiedział w jaki sposób K. K. (1) wyprowadzał towar z firmy (...). On sam powiedział, że jeżeli cokolwiek im zalegają, to uregulują to, ale muszą sprawdzić o co chodzi. Według oskarżonego, (...) próbuje od nich coś wymusić, zastrasza, podaje do sądów, a oni kupili wszystko legalnie od K. K. (1), legalnie wprowadzili do obrotu, i zapłacili podatki. Oskarżony nadmienił, że sprawdzanie firmy (...) polegało na sprawdzeniu dokumentów i przejrzeniu oferty towaru jaki on posiadał, ponieważ niczego więcej się nie sprawdza. Wskazał, że K. K. (1) był dla nich małym dostawcą, bo kupili od niego towar na około 200.000 złotych, a sprzedaż i obrót ich firmy jest w miliony złotych. Był dla nich takim dostawcą, od którego mogli kupić towar im brakujący, a który trzeba by było ściągać z południa Polski, i był solidny. Przed przyjazdem przedstawicieli firmy (...) nie mieli informacji, że towar jest nielegalny. Na początku, jak K. do nich przyszedł, wskazali mu jakie proponowane przez niego towary są za drogie, aby mógł im je sprzedać, a wówczas w niektórych pozycjach dołożył rabatu. K. K. (1) mówił, że w części ma „leżaki”, a te są nieraz w dobrej cenie. Miał też normalny towar. Oskarżony nie potrafił z powodu upływu czasu określić procentu tych zalegających na magazynie (...) towarów w stosunku do całego sprzedanego towaru przez K. K. (1). Wskazał, że w 2008 roku mieli ok. 30 dostawców instalacyjnych, z liczących się firm. Każdego dnia kilku przedstawicieli nieznanymi im firm przyjeżdżało do nich z ofertami. K. K. (1) trafił w moment, że potrzebowali towaru takiego, jaki on im zaproponował. Powiedział, że posiada swoją hurtownię, podał jej nazwę, adres, nie wspominał, że jest pracownikiem innej hurtowni. On sam go nie wypytywał, skąd ma towar. Musiał mieć towar od wielu producentów, bo miał rury miedziane, kociołki, kształtki, a nie każdy producent wszystko ma. On sam nigdy u niego w siedzibie nie był. Był tam P. M. (1), K. K. (2) i wynajęty z postoju taksówkarz A. P.. Gdy zapytał tego taksówkarza, to powiedział, że wjechał pod wskazany adres, zapytał o K. K. (1), wyszło dwóch, trzech ludzi, pomogło mu załadować towar z magazynu. Nie pytał go o szyld firmy, ich własna hurtownia ma mnóstwo szyldów firm, które produkują towar przez nich sprzedawany. Oskarżony wyjaśnił, że widział 2 lub 3 razy, jak K. K. (1) przywiózł towar półciągarówką marki K., białą, bez emblematów. Przyznał, że wszystkie faktury do zapłaty przechodzą przez jego ręce i on je zatwierdza do wypłaty. W większości płacili przelewem, a gdy mieli pieniądze w kasie - gotówką. Rzeczy kupione od K. używali do instalowania na budowach i do sprzedaży. Nie pamiętał, czy były jakieś kompensaty między ich firmą a firmą (...). Mógł być jakiś zwrot towaru i wówczas wystąpił on jako kompensata. Towar z firmy (...) był pobierany na podstawie dokumentów w-z i faktur. Każdy towar od K., który nie był uszkodzony lub nie pozbył się w jakiś sposób gwarancji, taką gwarancję posiadał, wyjątkiem był jakiś kociołek, który nie miał gwarancji, ale nie pamięta co z nim zrobili. Jego synowie P. M. (1) i M. M. (2) w 2008 roku mieli pisemne zakresy czynności. Oskarżony ten wykluczył,

aby na towar sprzedany przez K. K. (1) była wystawiona w-z przez (...) oraz aby kiedykolwiek współpracowali z (...). On sam nigdy nie prosił K., aby wystawił fakturę za towar na inną firmę niż (...)I. w sytuacji, gdy pobierali od niego towar. Podał, że faktury określone w akcie oskarżenia, to wszystkie znane mu faktury, które są w jego firmie w obiegu z firmy (...). Stwierdził, że nie wie dlaczego część z dokumentów została wystawiona przez (...) na ich firmę. Podał, że P. to taksówkarz, który mógł nie przeczytać nagłówka (...) w dyspozycji wydania towaru na M. M. (2) (k. 29) i podpisać ten dokument po sprawdzeniu, czy zgadza mu się towar. On sam widzi ten dokument pierwszy raz. Sami takiego dokumentu od P. nie żądają, w razie przewozu przez niego towaru. Nie wie, jak powstała druga dyspozycja wydania przez (...) na rzecz M. M. (2) towaru, podpisana nazwiskiem P. (k. 30). Nie wie czy podpisał kolejną dyspozycję z (...) na rzecz (...)I. pobrania rur miedzianych (k. 31), ale nie jest to jego podpis. Na fakturze z 23 kwietnia 2008 r. wystawionej na rzecz (...)I. przez SAINT (k. 143) mógł się podpisać któryś z jego synów. Kupowali wtedy grzejniki opisane na tej fakturze, ale nie wie czy od K. K. (1). Nie podpisał się na fakturze z SAINT na rzecz (...)I. z dnia 8 maja 2008 roku (k. 148), jednak (...)I. mógł takie rzeczy zakupić. Oskarżony stwierdził też, że nie zna żadnej z firm wymienionych przy okazywaniu W. Ś. dokumentów. Faktury z SAINT z 16 maja 2008 roku, 20 maja 2008 roku (k. 153, 155) prawdopodobnie podpisał któryś z jego synów, mogli kupować ten towar. Faktury z SAINT na (...)I. z 3 lipca 2008 roku, 11 lipca 2008 roku, 17 lipca 2008 roku, 25 lipca 2008 roku, 30 lipca 2008 roku, 1 sierpnia 2008 roku, 5 sierpnia 2008 roku, 7 sierpnia 2008 roku, 21 sierpnia 2008 roku, 1 września 2008 roku, 17 września 2008 roku, 24 września 2008 roku, 14 listopada 2008 roku, 17 listopada 2008 roku (k. 162, 165, 170, 173, 176, 178, 180, 183, 186, 188, 190, 192, 196, 199, 206, 208, 221, 223) jako wprowadzający do komputera podpisał któryś z jego synów, a zaakceptowała księgowa. Nie wie, kto podpisał faktury z 2 września 2008 roku, 8 września 2008 roku, 1 października 2008 roku, 13 października 2008 roku, 5 listopada 2008 roku, 10 listopada 2008 roku, 26 listopada 2008 roku, 10 grudnia 2008 roku wystawione przez firmę (...) na rzecz (...)I., ale zostały one zaakceptowane przez ich księgową (k. 210, 216, 226, 231, 234, 250, 252, 254, 256, 258, 262, 264, 268). Oskarżony stwierdził też, że nie zna dokumentów w postaci faktur wystawionych przez (...) na rzecz (...)I. z 27 września 2008 roku, 29 września 2008 roku, 30 września 2008 roku i z września 2008 roku, 10 października 2008 roku (k. 215, 217, 218, 219, 227, 259, 263) i nie wie dlaczego (...) wystawiło faktury na (...)I., skoro nigdy z nimi nie współpracowali. Stwierdził, że (...) nie przysłała do ich firmy żadnych faktur. Sprawa cywilna w Sądzie Okręgowym w Koszalinie została założona przez (...) na podstawie tych samych dokumentów. Co do faktur wystawionych przez SAINT na rzecz (...)I. w dniu 20 października 2008 roku, 3 listopada 2008 roku (k. 236, 238, 241, 246) oskarżony ten stwierdził, że wydaje mu się, że oba podpisy są jego synów. Na dokumentach w postaci dyspozycji wydania z (...) na rzecz M. M. (2) (k. 247, 251) podpisał się P., tylko podpisy się różnią (k. 619v-622v).

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonych **W. Ś.** i **S. M.**, gdyż są one konsekwentne, rzeczowe, logiczne, wzajemnie spójne, znajdując przy tym należyte oparcie w zebranych dowodach, w szczególności w zeznaniach świadków, jak i zgromadzonych dokumentach. Jakkolwiek, wyjaśnienia te, co zrozumiałe, są nakierowane przede wszystkim na wykazanie, iż nie mieli oni nie tylko świadomości, ale także żadnych uzasadnionych podstaw, w tym z powodu cen nabycia oferowanych im przez K. K. (1) przedmiotów, na podstawie których powinni i mogli przypuszczać, że wszystkie te rzeczy, które zostały przez nich nabyte, uzyskane zostały za pomocą czynu zabronionego. Zwłaszcza, że zebrany w sprawie materiał dowodowy nie daje jakichkolwiek podstaw do ich podważenia.

Sąd całkowicie dał również wiarę zeznaniom świadków, zarówno przedstawicieli i pracowników pokrzywdzonej firmy (...) sp. z o.o., tj. **M. K. (2)**, jej Prezesa Zarządu, **M. I.**, zatrudnionego w centrali w P., jak i osób zatrudnionych w jej (...) filii, **T. P.** (specjalista ds. obsługi klienta), **K. B.** (specjalista ds. obsługi klienta), Izabeli Kapturowskiej v. P. (specjalista ds. obsługi klienta) i **M. K. (1)** (magazynier), jak i **Z. G.**, pracownika wywiadowni gospodarczej, wynajętego przez (...) dla odzyskania wyprowadzonych z tej firmy przez K. K. (1) towarów, a także pracowników spółki (...) w K., tj. **M. M. (2)** (syn S. M., przedstawiciel handlowy i Dyrektor ds. Handlowych), **R. Ś.** (syn W. Ś., specjalista ds. inwestycji i spraw technicznych), **M. M. (3)** (kierownik sprzedaży), **K. K. (2)** (kierownik robót sanitarnych), **P. U.** (magazynier), **M. J.** (magazynier), **A. F.** (księgowa), oraz **A. P.**, współpracującego z tą spółką kierowcy taksówki bagażowej, gdyż są one stabilne, rzeczowe, jasne i wyważone, a przy tym spójne wzajemnie, nie tylko w zakresie zasad działania tych podmiotów, odpowiednio - (...) filii (...), czy spółki (...), ale ponadto w dużej mierze zbieżne, jeśli chodzi o współpracę tej (...) firmy z K. K. (1), ukazując należyte te realia, a mają one też oparcie w zebranych dokumentach, przez to

znajdują one potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym. Przedstawili oni w sposób szczegółowy i dokładny, o ile było to według ich wiedzy, czy posiadanych dokumentów możliwe, nie tylko sposób i mechanizm funkcjonowania K. K. (1) jako kierownika hurtowni (...) w S., ale też przebieg współpracy spółki (...) z K. K. (1). Zeznania tych osób wzajemnie się uzupełniają i potwierdzają dając pełny obraz, jak się okazało, przestępczych poczynań K. K. (1) w tym czasie. Jakkolwiek ich pewne oceny tych poczynań K. K. (1) post factum były niekiedy odmienne, a przez to inaczej postrzegali oni, a zwłaszcza osoby z kierownictwa spółki (...), z tego powodu zachowanie obu oskarżonych (...) spółki (...) i S. M., przez co inaczej rozkładali oni pewne akcenty w swoich wypowiedziach procesowych, lecz starali się obiektywnie przedstawiać znane im fakty.

Nie inaczej należy oceniać zeznania przedstawicieli innych firm z branży sanitarnej, producenckich i dystrybucyjnych, działających na rynku, tj. **M. K. (3)** (V. S. (...)), **W. K.** (W.), **A. R.** (P.), **P. M. (2)** (B.-Junkers) i **G. R.** ((...) sp. z o.o.), gdyż są one rzeczowe, racjonalne i jasne, a przy tym spójne z innymi obiektywnymi dowodami, i znajdują one rzetelne potwierdzenie w zgromadzonych dokumentach. Wskazali oni bowiem te okoliczności, jak funkcjonował w 2008 roku rynek sprzedaży urządzeń grzewczych i instalacji sanitarnych, a zwłaszcza polityki cenowej różnych firm tej branży, w zakresie nie objętym tajemnicą handlową. Są one nadto spójne z zeznaniami szeregu innych świadków i z tych samych względów w pełni uznano je za prawdziwe.

Dodać tu również wypada, iż świadkowie, którzy byli po raz kolejny, a nawet po raz trzeci (zważywszy także na sprawę cywilną), przesłuchiwanie przed Sądem, nie ustrzegli się pewnych nieścisłości w swoich swobodnych wypowiedziach na rozprawie, jednakże te rozbieżności zostały przez tych świadków w racjonalny sposób wytłumaczone po odczytaniu ich wcześniejszych zeznań (i wyjaśnień, jeśli chodzi o M. M. (2)), i głównie dotyczyły one kwestii ubocznych, bez istotnego znaczenia. Znaczny upływ czasu od tych zdarzeń, wszak minęło już ponad siedem i więcej lat, od ich zaistnienia, do czasu ich przesłuchania przed Sądem, czyni w pełni zrozumiałym i usprawiedliwionym, te ich pewne problemy z dokładnym odtworzeniem przebiegu wydarzeń z 2008 roku.

Nie można natomiast w całości podzielić zeznań świadka **K. K. (1)**, gdyż w przeciwieństwie do relacji wyżej wskazanych świadków nie tylko, że nie był on w stanie zachować niezbędnego w tej mierze obiektywizmu, ale też nie krył tego, że odmiennie on postrzega swoje zachowania, lansując w dalszym ciągu swoją linię obrony ze sprawy karnej, iż cały czas działał legalnie, i nie dopuścił się żadnego przestępstwa na szkodę firmy (...), nie zważając na jego prawomocne już skazanie za taki czyn, czemu po wielokroć dawał wyraz w trakcie rozprawy, nawet wbrew innym oczywistym dowodom, którym w pełni dano wiarę. Z tego powodu jego zeznania wymagały ostrożnej i krytycznej oceny, i zostały one uznane za wiarygodne tylko w tej części, gdy miały oparcie w innych dowodach i były zbieżne z ustaleniami faktycznymi.

Świadek **P. M. (1)**, jako osoba najbliższa oskarżonego S. M. skorzystał z prawa do odmowy zeznań (vide: oświadczenie P. M. (1) – k. 1889).

Wiarygodność dowodów z dokumentów nie budzi zaś wątpliwości. Zostały one (dokumenty urzędowe) sporządzone na potrzeby postępowania karnego, przez organy, instytucje i osoby do tego uprawnione, w zakresie ich kompetencji i w sposób przewidziany prawem. Dokumenty powstałe zaś poza postępowaniem karnym i nie dla jego celów, w sposób rzeczywisty dokumentują określone zdarzenia faktyczne i prawne.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje :

Na wstępie rozważań zaznaczyć już wypada, iż przy ponownym rozpoznaniu tej sprawy, Sąd meriti orzekając w granicach w jakich nastąpiło przekazanie, przeprowadził postępowanie dowodowe w ograniczonym zakresie, stosownie do treści art. 442 § 2 k.p.k.. Natomiast mając na względzie zapatrywania prawne i wskazania sądu II instancji co do dalszego postępowania w sprawie, wiążące dla sądu meriti (art. 442 § 3 k.p.k.), w tym te co do konieczności uzupełnienia postępowania dowodowego w sprawie (vide: uzasadnienie wyroku Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 9 października 2014 r., sygn. akt II AKa 329/14 – k. 1593-1612), Sąd powołał biegłego specjalistę z zakresu nauk ekonomicznych dr M. B. na okoliczność analizy w przedmiotowej sprawie zagadnienia kształtowania się cen w gospodarce wolnorynkowej, w tym określenia czynników, które je kształtują, oraz czy cena zawsze jest

przewidywalna, i w tym kontekście zweryfikował linię obrony obu oskarżonych co do wszystkich okoliczności oferowanych im przez K. K. (1) towarów, jak i ustalenia wzajemnej relacji czasowej zdarzeń, to jest wejścia w posiadanie oferowanych rzeczy przez K. K. (1) i czasu zawarcia umowy sprzedaży rzeczy oznaczonych co do tożsamości, ponadto rachunku ekonomicznego prowadzonej przez K. K. (1) działalności handlowej, przy uwzględnieniu faktu, iż konstrukcja czynu ciągłego (z art. 12 k.k.) nie znajduje zastosowania do przestępstw nieumyślnych, jak i - wskutek uwzględnienia apelacji wniesionej przez prokuratora i obrońcę oskarżonych na ich korzyść - zakaz reformationis in peius i ograniczenia z tym związane co do wydania orzeczenia surowszego niż uchylone (art. 443 k.p.k.), czyli niedopuszczalność uzupełnienia opisu czynu zarzucanego oskarżonym przez wprowadzenie do niego jakichkolwiek znamion przestępstwa wymaganych przez prawo karne materialne, których opis ten nie zawierał przed zaskarżeniem orzeczenia na ich korzyść, i przyjęcia odmienniejszej aniżeli przyjęta pierwotnie, mniej korzystnej dla oskarżonych kwalifikacji prawnej, tj. wyrok Sądu Okręgowego w Słupsku z dnia 13 czerwca 2014 roku, sygn. akt II K 45/12, skazujący W. Ś. i S. M. za czyny: z art. 292 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. na szkodę (...) sp. z o.o. z siedzibą w P. (k. 1436-1439v) i poczynione wówczas przez Sąd ustalenia (vide: uzasadnienie w/w wyroku – k. 1458-1498), stwierdzić należy, co następuje.

Dodać wypada, iż istota ograniczeń związanych z zakazem tzw. zmiany na gorsze, obowiązującym wówczas, gdy wniesiony został środek odwoławczy jedynie na korzyść oskarżonego, zawierającym się w przepisach art. 434 § 1 k.p.k. i art. 443 k.p.k. statuującymi instytucje tzw. bezpośredniego i pośredniego zakazu reformationis in peius, w zakresie jednolitego już stanowiska Sądu Najwyższego, nie nasuwa wątpliwości. Otóż, ta instytucja gwarancyjna obejmuje z jednej strony zakaz jakiegokolwiek zmiany kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu na taką, która jest surowsza dla oskarżonego, zaś z drugiej obejmuje ona także zakaz dokonywania nowych, odmiennych niż poczynione przez sąd pierwszej instancji, ustaleń faktycznych. Ograniczenia z tym związane nader szczegółowo przedstawił w swoim uzasadnieniu już Sąd Apelacyjny w Gdańsku (k. 1610-1611), stąd zbyteczne staje się powielanie tej argumentacji. Zatem zakaz orzekania na niekorzyść oskarżonych oznacza, że ani w postępowaniu odwoławczym, ani w postępowaniu ponownym, **sytuacja oskarżonego nie może ulec pogorszeniu w jakimkolwiek zakresie, w tym również w sferze ustaleń faktycznych powodujących, lub tylko mogących powodować, negatywne skutki w sytuacji prawnej oskarżonego** (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 4 lutego 2000 r., teza II, V KKN 137/99, OSNKW 2000, z. 3-4, poz. 31). W realiach tej sprawy, oznacza to, ni mniej ni więcej, iż wydany wyrok nie może być dla W. Ś. i S. M. surowszy niż wyrok z dnia 13 czerwca 2014 r., jak i niedopuszczalne są ustalenia faktyczne w zakresie ich czynów, uznanych za występki o charakterze nieumyślnym, który mogłyby pogorszyć sytuację prawną oskarżonych.

I tak, oskarżonym tym zarzucono w subsydiarnym akcie oskarżenia, iż:

- w okresie od 11 kwietnia 2008 r. do 10 grudnia 2008 r. w S. i K. działając wielokrotnie, w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, nabywali od K. K. (1), uzyskane przez niego za pomocą czynu zabronionego rzeczy (artykuły instalacyjne) stanowiące własność pokrzywdzonej spółki (...) spółka z o.o. z siedzibą w P. przy ul. (...), dla prowadzonej przez siebie spółki pod nazwą (...)I. M., (...) spółka jawna z siedzibą w K., dokumentowane 42 fakturami VAT na ich rzecz, przy czym łączna wartość mienia pochodzącego z przestępstwa wyniosła 287.088,36 złotych, **tj. czyn z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. przy zast. art. 115 § 5 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k.**, czyli paserstwo umyślne w stosunku do mienia znacznej wartości.

Z kolei wyrokiem Sądu Okręgowego w Słupsku z dnia 13 czerwca 2014 roku, sygn. akt II K 45/12, W. Ś. i S. M. zostali uznani za winnych tego, że:

- w okresie od 16 maja 2008 r. do 10 grudnia 2008 r. w S. i K. działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, nabywali od K. K. (1), uzyskane przez niego za pomocą czynu zabronionego w postaci przywłaszczenia i oszustwa kotły grzewcze, grzejniki i rury miedziane stanowiące własność (...) spółka z o.o. z siedzibą w P. przy ul. (...), dla prowadzonej przez siebie spółki pod nazwą (...)I. M., (...) spółka jawna z siedzibą w K., dokumentowane 40 fakturami VAT na ich rzecz, przy czym na podstawie ceny nabycia przedmiotów w wysokości poniżej opłacalności dla zbywcy, powinni i mogli przypuszczać, że przedmioty te uzyskane zostały za pomocą czynu

zabronionego, przy czym wartość uzyskanego mienia na szkodę (...) spółka z o.o. z siedzibą w P. wyniosła 263.769,55 złotych, co stanowi mienie znacznej wartości, **tj. czynu z art. 292 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.**, czyli paserstwo nieumyślne w warunkach czynu ciągłego w stosunku do mienia znacznej wartości.

Jak wskazano, to kierując się treścią opinii biegłego Z. S., Sąd ten z opisu czynu przypisanego W. Ś. i S. M. wyeliminował transakcje z 11 kwietnia 2008 roku i 8 maja 2008 roku dotyczące grzejników oraz transakcje dotyczące innych niż grzejniki, kotły grzewcze i rury miedziane elementów instalatorskich (k. 1492, str. 69 uzasadnienia).

Odnosząc się zatem do powyższych zagadnień podniesionych na wstępie rozważań, w tym do argumentacji przywołanej przez oskarżonych w ramach ich obrony, oraz opinii biegłego z zakresu ekonomii, wskazać należy, co następuje.

Z treści wyroku Sądu Okręgowego w Słupsku z dnia 13 czerwca 2014 roku, sygn. akt II K 45/12, w kontekście reguł wynikających z zakazu reformationis in peius, jasno wynika, iż w stosunku do W. Ś. i S. M. **dopuszczalne jest tylko rozważanie paserstwa z winy nieumyślnej co do 28 transakcji zakupu od K. K. (1) kotłów grzewczych, grzejników i rur miedzianych stanowiących własność (...) spółka z o.o. z siedzibą w P., pochodzących z czynu zabronionego (w postaci przywłaszczenia i oszustwa), udokumentowanych fakturami VAT w ilości 40 sztuk (szczegółowo opisanymi w punkcie 1 sentencji), które miały miejsce w okresie od 16 maja 2008 roku do 10 grudnia 2008 roku, przy czym jedyną okolicznością, na podstawie której powinni i mogli oni przypuszczać, że wszystkie te przedmioty uzyskane zostały za pomocą czynu zabronionego, były – w ocenie tego Sądu – ceny nabycia tych przedmiotów w wysokości poniżej opłacalności dla zbywcy.**

Należy tu wskazać, iż K. K. (1) nie występował z ofertą sprzedaży jako osoba prywatna, a jako właściciel firmy (...), przy czym był on dla firmy (...) jednym z wielu kontrahentów, zaś oferty od niego uzyskiwane przez dłuższy okres czasu wskazywały, iż ma on stały dostęp do tych towarów.

Zatem, to nie żadne inne okoliczności, które towarzyszyły wskazanym transakcjom z K. K. (1), co nader jasno podkreślił już Sąd Okręgowy w Słupsku (k. 1476-1476v, 1494-1495, str. 37-38, 73-75 uzasadnienia), odnosząc się do między innymi kwestii braku świadomości ze strony W. Ś. i S. M., iż oferowane i zbywane im przez niego towary zostały uzyskane w drodze czynu zabronionego, lecz wyłącznie ceny nabycia tych przedmiotów sprawiały, iż powinni i mogli oni przypuszczać, że wszystkie te rzeczy uzyskane zostały w drodze czynu zabronionego.

Wskazanie to w tym miejscu jest o tyle istotne, iż zdaje się, że tych granic nie dostrzega oskarżyciel subsydiarny i jego pełnomocnicy. Wszelkie szczegółowe rozważania wykraczające poza te ramy, stają się zbyteczne, a jakiegokolwiek ustalenia faktyczne i oceny prawne, odmienne w tej mierze, niekorzystne dla oskarżonych, są prawnie niedopuszczalne.

Istotę występkę paserstwa umyślnego, jak i paserstwa nieumyślnego, nader szeroko wyeksponował w pisemnych motywach wyroku Sąd Okręgowy w Słupsku (k. 1492-1494, str. 69-73 uzasadnienia), nie jest potrzebne zatem tego powtarzanie.

Godzi się tu tylko wskazać, iż **paserstwo** (tzw. umyślne) opisane w treści art. 291 § 1 k.k. jest przestępstwem o złożonym przedmiocie ochrony, gdyż rzecz, która jest przedmiotem tego czynu pochodzić może nie tylko z przestępstwa przeciwko mieniu, lecz także z każdego innego czynu zabronionego. W typie podstawowym tego występkę występują cztery alternatywnie ujęte formy wykonawcze tego przestępstwa, tzn. nabycie (odpłatne uzyskanie rzeczy od osoby władającej tą rzeczą i zbywającej ją na rzecz pasera), pomoc w zbyciu (np. szukanie i wskazanie nabywcy, dostarczenie przedmiotu do miejsca transakcji, itp.), przyjęcie rzeczy (np. w celu jej przechowania, przerobienia, itp.) oraz pomoc do ukrycia (np. umieszczenie jej w kryjówce, przechowanie).

Natomiast przepis art. 292 § 1 k.k. przewiduje nieumyślną odmianę tego rodzaju przestępstwa, która w stronie przedmiotowej niczym nie różni się od znamion przestępstwa paserstwa umyślnego (z art. 291 § 1 k.k.), a różnica

zachodzi wyłącznie w znamionach strony podmiotowej. **Paserstwo nieumyślne** zachodzi bowiem w sytuacji, gdy sprawca w chwili realizacji jednej z czynności sprawczych nie ma świadomości o pochodzeniu rzeczy z czynu zabronionego, ale na podstawie okoliczności towarzyszących jego czynowi, sprawca powinien i może przypuszczać iż dana rzecz z tego czynu pochodzi. Okoliczności towarzyszące nabyciu lub przyjęciu rzeczy czy też pomocy w jej ukryciu lub zbyciu, to niewątpliwie okoliczności obiektywne. Do nietypowych okoliczności czynności sprawcy zalicza się zaś m. in. nabycie rzeczy w rażąco niskiej cenie w stosunku do rzeczywistej wartości rzeczy. Można zatem stwierdzić, że są to okoliczności, na podstawie których sprawca ma możliwość powzięcia przypuszczenia, że rzecz pochodzi z czynu zabronionego. Nie chodzi tu zatem o uzyskanie pewności, ponieważ wówczas sprawca dopuściłby się paserstwa umyślnego, wystarczy tylko możliwość powzięcia przypuszczenia.

Konstrukcja tego zarzutu w subsydiarnym akcie oskarżenia, jak i w wyroku skazującym z dnia 13 czerwca 2014 roku, oparta była na przyjęciu współsprawstwa W. Ś. i S. M. w tym zakresie, i działania w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, czyli w warunkach czynu ciągłego (art. 12 k.k.). Jednakże przypisanie tym oskarżonym przez Sąd Okręgowy w Słupsku paserstwa o charakterze nieumyślnym, czyli bez zamiaru jego popełnienia (art. 9 § 2 k.k.), jak słusznie to podkreślił Sąd II instancji, czyniła niedopuszczanym konstrukcję czynu ciągłego (z art. 12 k.k.). Oznacza to zatem, iż wszystkich tych 28 transakcji, które miały miejsce w okresie od 16 maja 2008 r. do 10 grudnia 2008 roku, nie można traktować jako jednego czynu – czyn zabroniony jest bowiem popełniony nieumyślnie, jeżeli sprawca nie mając zamiaru jego popełnienia, popełnia go jednak na skutek niezachowania ostrożności wymaganej **w danych okolicznościach**, mimo że możliwość popełnienia tego czynu przewidywał albo mógł przewidzieć. Do przypisania sprawcy nieumyślności konieczne jest zatem wykazanie, że podejmując określone czynności **w konkretnym układzie okoliczności towarzyszących** nie powziął przypuszczenia o przestępnym pochodzeniu rzeczy, przy czym ów brak wynikał z pewnego mankamentu jego zachowania, który można określić mianem naruszenia reguł prawidłowego, ostrożnego postępowania w danych okolicznościach. Innymi słowy, w odniesieniu do zachowania sprawcy istnieje możliwość postawienia tezy, iż gdyby postąpił w danym układzie okoliczności faktycznych należycie starannie, wówczas powziąłby przypuszczenie, że rzecz, którą nabył, przyjął lub pomógł do jej zbycia lub ukrycia, została uzyskana za pomocą czynu zabronionego (tak też: postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 19 marca 2003 r. w sprawie V KK 14/02, LEX nr 77025).

Okoliczności towarzyszące poszczególnym tym transakcjom nie mogą być zatem oceniane globalnie, a wszystkie te zdarzenia nie mogą być uznane za jeden czyn paserstwa nieumyślnego. Każda z tych 28 transakcji zakupu kotłów grzewczych, grzejników i rur miedzianych od K. K. (1), tj.:

- w dniu 16 maja 2008 roku na podstawie faktury Vat nr (...) - grzejnika P. (...) za kwotę 3.922,04 zł oraz na podstawie faktury Vat nr (...) - grzejnika P. (...), kotła A. C. P. za kwotę 2.837,23 zł;
- w dniu 20 maja 2008 roku na podstawie faktury Vat nr (...) – grzejnika P. i kotła V. (...) 2F za kwotę 2.379 zł;
- w dniu 3 lipca 2008 roku na podstawie faktury Vat nr (...) - grzejnika P. (...) i ARKADA i kotła Junkers (...) 11 za kwotę 6.599,70 zł;
- w dniu 11 lipca 2008 roku na podstawie faktury Vat nr (...) - kotłów Junkers 2w 14-2 ceraclass, V. vu plus 240 1F, A. class premium, A. pakiet eco comfort za kwotę 5.856 zł;
- w dniu 17 lipca 2008 roku na podstawie faktury Vat nr (...) - kotłów V. (...) atmo (...) za kwotę 5.307 zł;
- w dniu 25 lipca 2008 roku na podstawie faktury Vat nr (...) - kotła V. (...) atmoTEC pro za kwotę 1.326,75 zł, a na podstawie faktury VAT nr (...) - rur miedzianych za kwotę 2.067,41 zł;
- w dniu 30 lipca 2008 roku na podstawie faktury Vat nr (...) - kotłów Junkers 2w 14-2 ceraklass i V. (...) atmoTEC pro za kwotę 3.705,75 zł;

- w dniu 1 sierpnia 2008 roku na podstawie faktury Vat nr (...) - rur miedzianych za kwotę 11.730,30 zł, a na podstawie faktury VAT nr (...) - kotłów za kwotę 2.653,50 zł;
- w dniu 5 sierpnia 2008 roku na podstawie faktury Vat nr (...) - rur miedzianych za kwotę 8.379 zł;
- w dniu 7 sierpnia 2008 roku na podstawie faktury Vat nr (...) - rur miedzianych za kwotę 6.082,92 zł, na podstawie faktury VAT nr (...) - kotłów Junkers (...) za kwotę 1,434,72 zł, i na podstawie faktury VAT nr (...) - kotłów Junkers 2w 14-2 ceraklass, A. (...) P. i A. C. system 24 za kwotę 4.071,75 zł;
- w dniu 21 sierpnia 2008 roku na podstawie faktury Vat nr (...) - rur miedzianych za kwotę 6.365,96 zł, a na podstawie faktury Vat nr (...) - kotłów V. (...) atmoTEC pro za kwotę 11.940,75 zł;
- w dniu 1 września 2008 roku na podstawie faktury Vat nr (...) - kotłów Junkers (...) 11, Junkers 2w 14-2 ceraklass i VaillantVUW atmoTEC pro za kwotę 4.163,25 zł, a na podstawie faktury Vat nr (...) - kotłów V. (...) atmoTEC pro za kwotę 2.653,50 zł (co do tej drugiej faktury w przypisanym czynie przez SO w Słupsku błędnie wskazano datę 8 września 2008 r.);
- dniu 2 września 2008 roku na podstawie faktury Vat nr (...) - rur miedzianych za kwotę 6.211zł;
- w dniu 4 września 2008 roku na podstawie faktury Vat nr (...) - kotłów Junkers 2w 14-2 ceraklass, Junkers (...) 11 za kwotę 4.986,75 zł;
- w dniu 8 września 2008 roku na podstawie faktury Vat nr (...) - kotłów V. (...) atmoTEC pro za kwotę 1 594, 25 zł;
- w dniu 17 września 2008 roku na podstawie faktury Vat nr (...) - rur miedzianych za kwotę 6.707,56 zł;
- w dniu 24 września 2008 roku na podstawie faktury Vat nr (...) - kotłów Junkers 2w 14-2 ceraklass i A. C. system 24 za kwotę 7.686 zł;
- w dniu 1 października 2008 roku na podstawie faktury Vat nr (...) - rur miedzianych za kwotę 10.734,70 zł, i na podstawie faktury Vat nr (...) - kotłów V. (...) atmoTEC pro i Junkers (...) 11 za kwotę 2.058,75 zł;
- w dniu 13 października 2008 roku na podstawie faktury Vat nr (...) - kotłów Junkers 2w 14-2 ceraklass za kwotę 5.261,25 zł;
- w dniu 20 października 2008 roku na podstawie faktury Vat nr (...) - kotła V. (...) za kwotę 3.600 zł, i na podstawie faktury Vat nr (...) - kotłów Junkers 2w 14-2 ceraclass za kwotę 2 104,50 zł;
- w dniu 3 listopada 2008 roku na podstawie faktury Vat nr (...) - kotłów A. C. system 24 i Junkers (...) 11 za kwotę 6 039 zł, i na podstawie faktury Vat nr (...) rur miedzianych za kwotę 6 107,45 zł;
- w dniu 4 listopada 2008 roku na podstawie faktury Vat nr (...) - kotłów Junkers 2w 14-2 ceraclass, Junkers (...) 11 i V. (...) atmoTEC pro za kwotę 4.163,25 zł;
- w dniu 5 listopada 2008 roku na podstawie faktury Vat nr (...) - rur miedzianych za kwotę 7.641 zł;
- w dniu 6 listopada 2008 roku na podstawie faktury Vat nr (...) - kotłów Junkers 2w 14-2 ceraclass, V. (...) atmoTEC pro i A. C. system 24 za kwotę 3.705,75 zł, i na podstawie faktury Vat nr (...) – kotłów Junkers (...) 11, Junkers 2w 14-2 ceraclass i V. (...) atmoTEC pro za kwotę 4.071,75 zł;
- w dniu 14 listopada 2008 roku na podstawie faktury Vat nr (...) - rur miedzianych za kwotę 2.886 zł;
- w dniu 17 listopada 2008 roku na podstawie faktury Vat nr (...) - kotłów V. (...) atmoTEC pro, Junkers 2w 14-2 ceraclass i (...) 11 za kwotę 4.209 zł;

- w dniu 26 listopada 2008 roku na podstawie faktury Vat nr (...) - kotłów Junkers 14-2 ceraclass i V (...) pro za kwotę 2.379 zł, i na podstawie faktury Vat nr (...) - rur miedzianych za kwotę 4.213 zł;

- w dniu 10 grudnia 2008 roku na podstawie faktury Vat nr (...) - kotłów Junkers ceraclass za kwotę 2.104,50 zł;

musi być oceniana odrębnie, zgodnie z zasadą indywidualizacji winy, jako potencjalne występki paserstwa nieumyślnego, stanowiące odrębne czyny. Odpowiedzialność karna ma bowiem zawsze charakter zindywidualizowany i jest oparta na zasadzie winy w rozumieniu art. 9 k.k..

Zebrany w sprawie materiał dowodowy, zdaniem Sądu, nie daje podstaw do tego, aby oskarżonym W. Ś. i S. M. przypisać w/w występki paserstwa nieumyślnego.

Zgromadzone w sprawie dowody jednoznacznie wskazują, iż to obaj oskarżeni, jako współnicy prowadzonej przez siebie spółki pod nazwą (...)I. M., (...) spółka jawna z siedzibą w K. podjęli w kwietniu 2008 roku decyzję o nawiązaniu współpracy z K. K. (1), a następnie podejmowali już ostateczne decyzje w zakresie zawarcia z nim poszczególnych transakcji, i zapłaty za dostarczone im towary, w tym kotły grzewcze, grzejniki i rury miedziane, opisane w wyżej wskazanych fakturach. Zgodnie przy tym zaprzeczyli, aby wiedzieli, a nawet tylko przypuszczali, że zbywany ich spółce przez K. K. (1) towar nie należy do jego firmy (...), a pochodzi z przestępstwa, i co istotne, w ich przekonaniu nie świadczyła o tym żadna okoliczność (vide: wyjaśnienia W. Ś. – k. 1839-1840, 613-618v, i S. M. – k. 1840, 619v-622v). Stanowiska tego nie sposób odrzucić, ich wyjaśnienia należyście wspierają zeznania osób zatrudnionych w ich firmie (vide: zeznania świadków M. M. (2) – k. 1885-1889, 622v-623v, 730v-731v, 771-772 /k. 594-595 akt sprawy II K 41/13 SO w Słupsku i k. 477-478 akt sprawy II K 41/13 SO w Słupsku;/ R. Ś. – k. 735-736v, 390-390v, 943-944; K. K. (2) – k. 732-733, 360-360v, 395v oraz k. 69, 166-167, akt 3 Ds. 133/11 PR S., M. J. – k. 942-943, 388v-389 i P. U. –k. 947v-949v, 890-891, 1047v-1049v), zwłaszcza, że nawet dowody przeciwne (vide: m. in. zeznania świadków M. K. (2) – k. 1948-1950, 728-730v, 731 oraz z k. 751v, 765-770, 770v-771, i Z. G. – k. 940v-942, 350-351), do takiego wniosku niezbitnie nie prowadzą.

Nie sposób też zasadnie kwestionować, iż nabyte przez spółkę (...) towary tj. kotły grzewcze, grzejniki i rury miedziane, stanowiące własność (...) spółka z o.o. z siedzibą w P., i inne przedmioty pierwotnie objęte zarzutem z subsydiarnego aktu oskarżenia, a wyeliminowane z opisu czynu im przypisanego przez Sąd Okręgowy (k. 1492, str. 69 uzasadnienia), faktycznie pochodziły z czynu zabronionego (przywłaszczenia i oszustwa), dokonanego na szkodę tej firmy przez zatrudnionego w niej K. K. (1). Jakkolwiek starał się on nadal usilnie przekonywać, iż niemal wszystkie te towary (i inne sprzedane innym podmiotom), pozyskał uczciwie z różnych źródeł, z wyjątkiem tego towaru, który pochodził z magazynu firmy (...), którym kierował (vide: zeznania K. K. (1) – k. 1890-1893, 1917-1921), lecz czynił to tak nieudolnie i pokrętnie, jeśli się zważy na jego wcześniejsze relacje procesowe (vide: wyjaśnienia z k. 341-344 /kopia – k. 1669-1673/, 349v /kopia – k. 1675/, 770-770v /kopia – k. 1682-1683/, (...), (...))k. 406v, 593-593v, 768, 839-840, 1011v z akt II K 41/13, d. II K 121/10 SO w Słupsku/, i zeznania z k. 721v-727v, 943v-947), iż w najmniejszym stopniu tych jego zeznań za wiarygodne nie można uznać.

Podnieść wypada, iż K. K. (1) został prawomocnie skazany za przestępstwa przywłaszczenia powierzonego mienia i oszustwa (i fałszerstwo dokumentów) na szkodę (...) sp. z o.o. w P., w okresie od 25 lipca 2008 roku do 11 grudnia 2008 roku, tj. za czyn z art. 271 § 1 k.k. w zw. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 284 § 2 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. przy zast. art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. (vide: wyrok Sądu Okręgowego w Słupsku z dnia 22 maja 2014 roku, sygn. akt II K 41/13, wraz z uzasadnieniem – k. 1694-1752; wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 27 listopada 2014 roku, sygn. akt II AKa 391/14, wraz z uzasadnieniem – k. 1753-1780).

Jakkolwiek skazanie to obejmuje okres od dnia 25 lipca 2008 r. do dnia 11 grudnia 2008 r., lecz zebrane dowody jasno wskazują, iż także rzeczy sprzedane przez K. K. (1) firmie (...) przed dniem 25 lipca 2008 r. również nie były legalnego pochodzenia, a zostały wyprowadzone z hurtowni firmy (...) w S., w której pracował i był jej kierownikiem. Przyznał się on wszak wobec swojego przełożonego i innych osób do takich działań na szkodę pracodawcy i napisał stosowne oświadczenie (vide: zeznania świadków M. K. (2) – k. 1948-1950, 728-730v, 731 oraz z k. 751v, 765-770,

770v-771 /kopia – k. 262v, 588-593, 593v z akt II K 41/13, d. II K 121/10 SO w Słupsku/), M. K. (1) – k. 821-824, 504-505, 754v-756v, 812v-813v, 814v-815, 944-945v, M. I. – k. 824-825v, 399v-401, 945v-946v, 1047v-1049v oraz k. 139-140 akt 3 Ds. 133/11 PR S., T. P. – k. 731-732, oraz k. 85v-86, 111v akt 3 Ds. 133/11 PR S., I. K. – k. 734-735, 395-395v, 761-762, 777-778, 783-784, oraz k. 89-90v akt 3 Ds. 133/11 PR S.), i choć potem tym czynom zabronionym zaprzeczał, to nie kwestionował tego, iż rzeczywiście napisał takie oświadczenie, obarczając pracodawcę wymuszeniem na nim jego treści, lecz jego argumentacja w tej mierze była irracjonalna i naiwna, i tak pokretna, jak tłumaczenia o zakupach tych towarów z legalnych źródeł, przez co równie niewiarygodna. Dodatkowo specyfikacja towarów zbytych przez SAINT do (...)I. sporządzona przez firmę (...) sp. z o.o. odzwierciedla towary pobrane przez K. K. (1) z magazynu (...) w S. i powstałe przez to braki magazynowe. Zestawienie tego faktu z datą zakończenia współpracy K. K. (1) z firmą (...) w dniu 10 grudnia 2008 r., a zatem po przeprowadzonej w dniu 11 grudnia 2008 roku kontroli w (...) oddziale (...), kiedy już nie miał on dostępu do towaru tej firmy, utwierdza tylko Sąd w słuszności tego stanowiska.

Zestawienie specyfikacji towarów nabytych przez (...) filia w S. od dostawców, i utraconych z magazynu, co do których brak dokumentów, lub też dokumenty te nie zostały potwierdzone przez podmioty, na które zostały wystawione faktury nabycia tych towarów od tej firmy i towarów, które wedle faktur wystawianych przez K. K. (1) na (...)I. zostały przez ten podmiot zakupione oraz faktur wystawionych na te podmioty, jak i faktur nabycia przez (...) tych towarów, wskazuje, iż były to tożsame towary, jak te które zostały nabyte przez spółkę (...) od firmy (...). Wystarczy tu wskazać na transakcje sprzed 25 lipca 2008 roku, czyli zawarte w okresie nie objętym wyrokiem skazującym, dla potwierdzenia tej okoliczności. I tak:

- na towar nabyty w dniu 16 maja 2008 r. zostały wystawione faktury na M. - M. R.,
- na towar nabyty w dniu 20 maja 2008 r. została wystawiona faktura na L. M. Usługowy Zakład (...),
- na towar nabyty 3 lipca 2008 r. zostały wystawione faktury na M. - M. R. i Zakład (...),
- na towar nabyty 11 lipca 2008 r. zostały wystawione faktury na Zakład (...), L. M. Usługowy Zakład (...), B. - (...) i Z. K. Przedsiębiorstwo Usługowe (...),
- na towar nabyty 17 lipca 2008 r. zostały wystawione faktury na Zakład (...).

Nie inaczej wygląda to jednak w okresie od 25 lipca 2008 r. do 10 grudnia 2008 roku (vide: wykazy i kopie faktur – k. 55-134 i 135-269).

Kluczowego znaczenia w tej sprawie nabiera zatem fakt, czy rzeczywiście ceny nabycia tych przedmiotów sprawiały, iż W. Ś. i S. M. powinni mogli przypuszczać, że wszystkie te rzeczy, które zostały im zaoferowane przez K. K. (1), uzyskane zostały za pomocą czynu zabronionego. Podkreślić też wypada, że nie mniej istotne jest, kto z nich konkretnie, przy tych poszczególnych transakcjach podejmował ostatecznie decyzje o ich zakupie. Jest przy tym rzeczą nad wyraz oczywistą, iż przecież każdej takiej transakcji, niekiedy nawet wstępnie uzgodnionej przez inne zatrudnione w firmie (...), na co wskazywało szereg świadków (vide: m.in. zeznania M. M. (2) – k. 1885-1889, 622v-623v, 730v-731v, 771-772 /k. 594-595 akt sprawy II K 41/13 SO w Słupsku i k. 477-478 akt sprawy II K 41/13 SO w Słupsku/; i R. Ś. – k. 735-736v, 390-390v, 943-944), w tym nawet K. K. (1) (vide: zeznania jako świadka - k. 721v-722, 943v), W. Ś. i S. M. nie zatwierdzali każdorazowo wspólnie. Nie ulega przy tym kwestii, iż to właśnie ta atrakcyjność cen tych towarów, które oferował K. K. (1), sprawiła, iż zostały one od niego nabyte. Jasno na to wskazali także pracownicy firmy (...) (k. 735v-736v, 390-390v, 943-944), M. M. (3) (k. 939-940, 387v-388v), czy P. U. (k. 947v-949v), jak i sami oskarżeni. Sam ten tylko fakt, iż ceny te były z reguły niższe niż u innych podmiotów działających w tym czasie na rynku, na co wskazywali przedstawiciele innych firm (vide: zeznania świadków M. K. (2) – k. 1948-1950, 728-730v, 731 oraz z k. 751v, 765-770, 770v-771 /kopia – k. 262v, 588-593, 593v z akt II K 41/13, d. II K 121/10 SO w Słupsku/, M. K. (3) – k. 825v-826v, 514v-515v, W. K. – k. 827-828v, 513v-513v, A. R. – k. 829-830, 514-514v, P. M. (2) – k. 937v-938v, 515v-516, G. R. – k. 1045v-1047, 901), co czyniło, że te oferty, które składał im K. K. (1), były korzystne dla spółki (...), nie tylko, że nie dawał podstaw, aby je z góry odrzucić, lecz uzasadniał ich przyjęcie. Przecież czymś normalnym jest w

gospodarce wolnorynkowej, iż każdy nabywca towaru, także w ramach prowadzonej działalności gospodarczej, dąży do tego, aby kupić go na jak korzystniejszych warunkach, w tym co do ceny, najogólniej mówiąc, jak najtaniej.

Wskazać w tym miejscu wypada, na opinię biegłego Z. S. specjalisty z dziedziny budownictwa z zakresu instalacji sanitarnych (vide: opinia pisemna z X.2013 r. – k. 1221-1274, opinia uzupełniająca z IV.2014 r. – k. 1369-1372v, wraz z opinią ustną z dnia 28.03.2014 r. – k. 1357v-1360, i z dnia 16.10.2015 r. – k. 1912-1916). Biegły ten w sposób jasny i rzeczowy wskazał, iż w przypadku materiałów budowlanych na rynku krajowym na cenę detaliczną składają się cena producenta powiększona o marżę hurtowni i marżę detalu. Przy czym marża służy pokryciu kosztów działalności i wypracowaniu zysku. Na cenę produktu wpływają w stosunku po 1/3 koszty producenta, koszty firm hurtowych i koszty handlu detalicznego. Jednakże, jak ocenił to biegły, w przypadku materiałów budowlanych te proporcje są zachwiane i uzależnione od ewentualnej konieczności indywidualnego dopasowania towaru do potrzeb klienta oraz ilości zakupywanego towaru. Duże hurtownie materiałów budowlanych obsługują lokalne małe hurtownie, nadto prowadzą sprzedaż dla wykonawców robót oraz dla klientów indywidualnych, a z uwagi na różnorodny charakter klientów hurtowni materiałów budowlanych wysokość takich rabatów jest zróżnicowana. Powszechnie obowiązującą zasadą jest obniżanie jednostkowej ceny produktu przy zakupie dużych partii towarów tego samego producenta lub dostawcy. Dla hurtowników cenę katalogową są jedynie źródłem informacji o proponowanej cenie detalicznej zakupu materiałów dla klientów indywidualnych oraz punktem odniesienia dla kalkulacji własnych kosztów i zysku. Firmy produkujące prowadzą politykę upustową od ceny katalogowej (tzw. rabaty). R. pozostaje do dyspozycji pośrednika - hurtownika i służy mu do ustalenia własnego kosztu i wypracowania zysku. Wysokość upustu od ceny katalogowej może być różna dla różnych produktów, jak i upust może być różny w tej samej grupie produktów dla różnych producentów.

Biegły Z. S. odnosząc się w swojej opinii do poszczególnych kategorii towarów będących przedmiotem obrotu między firmami (...) a SAINT, tj. kotłów grzewczych, grzejników i rur miedzianych (twardych) oraz innych materiałów, analizując dokumenty dotyczące poszczególnych transakcji, w tym wystawione faktury VAT, katalogi i cenniki poszczególnych producentów, cenniki (...)u z tego okresu (tj. 2008 r.), jak i wysokość rabatów udzielanych na rynku, uznał, iż: 1) ceny ustalone między tymi firmami na **kotły** były poza granicą opłacalności dla zbywcy towaru, gdyż były kupowane po cenach odbiegających od przyjmowanych w czasie zakupu tych towarów na terenie kraju, w tym P., bowiem cena transakcji wynosiła około 75% upustu od cen katalogowych, gdy tymczasem dla zbywającego mogła być opłacalna przy upuście od cen katalogowych jedynie do 50%; 2) ceny **grzejników** (poza dwiema pierwszymi transakcjami z dnia 11 kwietnia 2008 r. i z dnia 8 maja 2008 r., które nie wzbudzały wątpliwości co do ich realności) były przedmiotem obrotu poza granicą opłacalności dla zbywcy towaru, bowiem były kupowane po cenach odbiegających od przyjmowanych w czasie zakupu tych towarów na terenie kraju, w tym P., gdyż średnia cena mogła być opłacalna dla sprzedającego przy upuście od cen katalogowych w wysokości 50% do 60%, natomiast cena transakcji wynosiła około 70% upustu od cen katalogowych; 3) **rury miedziane** były przedmiotem obrotu poza granicą opłacalności dla zbywcy towaru, bowiem były kupowane po cenach odbiegających od przyjmowanych w czasie zakupu tych towarów na terenie kraju, w tym P., gdy średnia cena mogła być opłacalna dla sprzedającego przy upuście od ceny rynkowej w wysokości do 40% natomiast cena transakcji wynosiła około 50% upustu; 4) **materiały do zakupu których doszło jednorazowo** i we względnie małych ilościach, to nie można stwierdzić, czy były przedmiotem obrotu poza granicą opłacalności dla zbywcy oraz czy były kupowane po cenach odbiegających od przyjmowanych w czasie zakupu tych towarów na terenie kraju, w tym P..

Zawarte w opinii wyliczenia i wywody Sąd aprobuje niemal w całości, gdyż trafność i rzeczowość tych konkluzji jest jasna i w sposób przekonujący ukazana.

Oczywiście, bazując tylko na samej opinii biegłego Z. S., można odnieść wrażenie, iż rzeczywiście ceny nabycia tych przedmiotów, tj. kotłów, grzejników i rur miedzianych, poza granicą opłacalności dla zbywcy towaru, winny spowodować, iż W. Ś. i S. M. powinni i mogli przypuszczać, że wszystkie te rzeczy, które zostały im zaoferowane przez K. K. (1), uzyskane zostały właśnie w sposób nielegalny. Jakkolwiek z opinią biegłego korespondowały zeznania przedstawicieli handlowych firm zajmujących się sprzedażą towarów, które były przedmiotem nabywania przez oskarżonych, lecz wnioski ten nie tylko nie jest taki oczywisty, ale nawet uprawniony. Przecież tak popularne akcje

medialne jak „wietrzenie magazynów”, czy rabaty na wszystko rzędu 30%, 50%, 70%, nie są czymś wyjątkowym. Obaj oskarżeni, nawet jako doświadczeni przedsiębiorcy z branży instalacyjnej, nie funkcjonują w oderwaniu od realiów rynku. Rzetelna wycena opłacalności transakcji przez profesjonalnego nabywcę hurtowego, a takimi byli oskarżeni, nie polega zatem tylko na ustaleniu ceny katalogowej poszczególnego produktu, aby dalej ustalić czy cena oferowana przez sprzedawcę towaru w postaci upustu jest opłacalna dla zbywcy, lecz przede wszystkim czy jest opłacalna dla niego jako nabywcy. Tym bardziej, iż jak to jasno wynika z zeznań przedstawicieli handlowych firm zajmujących się sprzedażą tego typu towarów, to ***cena katalogowa była wyłącznie ceną sugerowaną dla finalnego nabywcy***, mimo istnienia katalogów cen, to cenę katalogowe nie były stosowane w transakcjach, a zawsze udzielane były od nich mniejsze lub większe rabaty. Zatem to ceny transakcyjne stosowane na rynku miały istotne znaczenie dla oceny atrakcyjności cen oferowanych przez K. K. (1). Odczucie, iż oferowana cena jest poza granicą opłacalności dla zbywcy towaru, wbrew wyrobionemu przekonaniu biegłego Z. S., ma zatem w dużej mierze charakter subiektywny. Kwestia kształtowania się cen w gospodarce wolnorynkowej nie jest tak obiektywna i w prosty sposób definiowalna, jak skonkludował ten biegły, o czym przekonuje opinia biegłego M. B.. Tym bardziej, iż oskarżeni nie znali pełnego obrazu prowadzonej przez K. K. (1) działalności handlowej, aby mogli wysnuć pełne podstaw przypuszczenia co do jego rachunku ekonomicznego i jego ewentualnych zysków lub strat, wszak byli tylko jednym z jego kontrahentów i znali tylko ten wycinek jego poczynąń handlowych.

Mianowicie, zgodnie z zaleceniem Sądu II instancji (k. 1605), powołano w toku ponownego procesu biegłego z zakresu nauk ekonomicznych **dr M. B.** na okoliczność analizy w niniejszej sprawie zagadnienia kształtowania się cen w gospodarce wolnorynkowej, w tym określenia czynników, które je kształtują, sprzedaży towarów tego rodzaju poniżej ich rzeczywistej wartości, czyli poniżej cen rynkowych, zakresu tych obniżek cen, oraz kształtowania się cen towarów tego rodzaju niepełnowartościowych lub uszkodzonych, a w szczególności poprzez udzielenie odpowiedzi na pytania:

- 1) czy cena wolnorynkowa jest przewidywalna i na tyle stała, aby można przyjąć, iż zakup towaru średnio po cenie 20% niższej od cen, za które można było go nabyć najkorzystniej w innych miejscach, był zakupem niewspółmiernym do rzeczywistej wartości rzeczy;
- 2) czy cena nabywanego towaru o 20% niższa od ceny wolnorynkowej jest ceną niewspółmierną do rzeczywistej wartości rzeczy, bądź ceną znacznie niższą od rynkowej, bądź ceną rażąco niską;
- 3) czy cena towaru wystawowego bądź przedpłaconego, a nieodebranego, a przy tym pełnowartościowego, może być niższa od wartości rynkowej, a jeżeli tak to o ile.

Biegły ten w swoim pisemnym opracowaniu w sposób rzeczowy, czytelny i jasny przedstawił mechanizm kształtowania się cen w warunkach gospodarki wolnorynkowej, wskazał czynniki, które na to wpływają, w tym koniunkturalne uwarunkowania i strategie cenowe, porównując przy tym skalę działalności obu firm, tj. (...) sp. z o.o. i (...)I. M., (...) sp. jawna (vide: opinia pisemna z dnia 31.05.2016 r. – k. 2107-2133, 2134, oraz opinii uzupełniająca z dnia 18.06.2017 r. wraz z załącznikami – k. 2257-2278). Dodać tu wypada, iż biegły M. B. słuchany przed Sądem każdorazowo w sposób przekonujący i zupełny uzasadnił swoje pisemne opinie, odpowiadając także na szczegółowe pytania, stąd nie nasuwają one żadnych zastrzeżeń (vide: opinie ustne z dnia 24.08.2016 r. – k. 2194-2196, i z dnia 04.10.2017 r. – k. 2305-2306). Z tych wywodów jakże jasno wynika, iż cena nie jest czymś stałym, ulega ona zmianie, i to w zależności od cyklu koniunkturalnego (ogólnogospodarczego i branżowego), i możliwej strategii cenowej sprzedawcy (producenta), przy uwzględnieniu, iż ceny cechują się dodatkowo dyspersją (zróznicowaniem) w czasie i przestrzeni. Jak skonkludował ten biegły, to odchylenia cen tego samego produktu/towaru mogą przekraczać 20% odchylenia od ceny średniej oraz w warunkach niepełnej informacji od ceny najkorzystniejszej. Ceny są zróznicowane w czasie i przestrzeni i uwarunkowane chociażby zmianami koniunktury (spadkowa/wzrostowa faza cyklu koniunkturalnego), czy też działaniami podejmowanymi przez podmiot gospodarczy ustalający cenę danego produktu/towaru, które mogą dotyczyć różnicowania cen czyli stosowania jednocześnie wielu cen produktu/towaru i może być to efektem kalkulacji tzw. rozmycia jednostkowych kosztów stałych i w efekcie rozmycia jednostkowych kosztów całkowitych. Cena rynkowa (wolnorynkowa) może być przewidywalna jedynie z pewnym prawdopodobieństwem. Pełna przewidywalność cen musiałaby zakładać zjawisko tzw. przejrzystości rynku

lub zakładać stan, w którym każdy podmiot gospodarczy funkcjonuje w warunkach pełnej informacji, a taki stan rynku jest nieosiągalny. Oznacza to, że **cena wolnorynkowa nie jest w pełni przewidywalna i nie jest na tyle stała, aby można było przyjąć, iż zakup towaru średnio po cenie 20% niższej od cen, za które można by nabyć** (ten towar) **najkorzystniej w innych miejscach jest zakupem niewspółmiernym do rzeczywistej wartości rzeczy**. Nie można zatem wykluczyć sytuacji, w której cena nabywanego towaru o 20% niższa od ceny wolnorynkowej (porównywalnej, średniej): nie jest ceną niewspółmierną do rzeczywistej wartości rzeczy, nie jest ceną znacznie niższą od ceny rynkowej, i nie jest ceną rażąco niską. Nie można też wykluczyć sytuacji, w której cena towaru wystawowego bądź przedpłaconego, a nieodebranego, może być niższa od wartości rynkowej. Godzi się tu podkreślić, co zdaje się pominąć w swojej opinii biegły S., iż określenie dopuszczalnej granicy odchylenia ceny danego towaru od jego wartości rynkowej wymaga każdorazowo analiz obejmujących wyjaśnienia elementów mających wpływ na kalkulację wysokości ceny dokonywaną przez konkretnego sprzedającego z uwzględnieniem zmian cen w czasie, przestrzeni, fazie cyklu koniunkturalnego (ogólnogospodarczego i branżowego) i strategii (taktyki) sprzedającego obejmującej chociażby działania dotyczące zmierzającego do korzystnego dla sprzedającego rozmycia kosztów jednostkowych. Zatem, w ocenie biegłego, określenie „uniwersalnego, jednolitego i dopuszczalnego” odchylenia danej ceny od rzeczywistej wartości rynkowej produktu/towaru jest bardzo trudne i zawsze dyskusyjne (k. 2119-2120, 2262-2263). Nie ulega przy tym kwestii, iż opinia ta jest także miarodajna dla rynku instalacyjnego, wszak nie jest to jakaś odrębna nisza funkcjonująca na innych zasadach niż wolnorynkowe, a specyfika działalności tej branży znana jest biegłemu M. B., co wyraźnie wskazał (k. 2195), z kolei bardziej szczegółowe opracowania okazały się, co zrozumiałe, niemożliwe do wykonania z uwagi na tajemnicę handlową poszczególnych firm i wrażliwy charakter danych (k. 2195-2196, 2261). Opinia ta pokazuje zatem, iż zjawisko kształtowania się cen w warunkach gry rynkowej jest procesem złożonym, a strategia cenowa i polityka rabatowa sprzedawców jest zmienna i nie zawsze uchwytne nawet dla stałych ich kontrahentów, by już wspomnieć tylko na takie zjawiska jak rozmycie kosztów, sprzedaży wiązanej, czy sprzedaży produktu/towaru poniżej kosztów, po cenach dumpingowych, które nie są niczym wyjątkowym. Z tego jasno wynika, iż **cena wolnorynkowa, czy inaczej transakcyjna, nie zawsze musi być opłacalna dla zbywcy**, co w swojej opinii jakże idealistycznie założył, iż tak zawsze być musi, biegły Z. S..

Opinia biegłego dr M. B. jest zatem kompletna, nie zawiera luk, ani sprzeczności, a z uwagi na jej logikę, fachowość i rzetelność, jest w pełni miarodajna i wiarygodna. Poparta ona została dokładną analizą zebranego materiału dowodowego, a nadto została sporządzona zgodnie z posiadaną przez biegłego wiedzą zawodową. Dodać też trzeba, że opinia biegłego wskazuje w sposób wyczerpujący i jasny przesłanki determinujące niniejsze rozważania.

Odnosząc te wywody biegłego M. B. do realiów niniejszej sprawy, to wskazać wypada, iż przy ocenie, czy ceny nabycia tych towarów sprawiały, iż W. Ś. i S. M. powinni i mogli przypuszczać, że wszystkie te rzeczy, które zostały im zaoferowane przez K. K. (1), uzyskane zostały przez niego za pomocą czynu zabronionego, nie tylko nie można pominąć tych informacji, jakie przedstawiał on im na uzasadnienie takiego poziomu cen, ale nabierają one zasadniczego znaczenia. Wszak w tych przypadkach, to nie kto inny lecz K. K. (1) był tym konkretnym sprzedającym, którego kalkulacje cenowe w poszczególnych transakcjach wymagały z ich strony analizy, czy odchylenia ceny danego towaru od jego wartości rynkowej są w dopuszczalnych (akceptowalnych) granicach, tak aby uznać, iż towar ten nie jest nielegalnego pochodzenia.

Jest nader oczywiste, iż K. K. (1) w żadnym przypadku, przy żadnej z takich transakcji, nie informował nikogo z firmy (...), w tym oskarżonych, iż pozyskuje te towary wskutek działań przestępczych. Podkreślić tu nadto wypada, iż K. K. (1) prowadząc firmę (...) działał na rynku oficjalnie, i to przez kilka miesięcy, a nie w jakimś ukryciu, towary, które sprzedawał firmie (...) były dostarczane do niej w sposób jawny, z miejsca, które podawał jako magazyn jego firmy w S. do siedziby (...). I. w K., wszystkie transakcje były dokumentowane fakturami VAT, były one rejestrowane, należności za towar były płacone, także przelewami bankowymi, a podatki od tej działalności były przez spółkę (...) prawidłowo odprowadzane. Działał on zatem jak każdy normalny przedsiębiorca, wzbudzając w ten sposób u swoich kontrahentów przekonanie, iż jest nowym podmiotem na rynku instalacyjnym. Żaden z oskarżonych, ani nikt z ich pracowników nie wiedział przy tym, że K. K. (1) nie miał w magazynie (...) towaru firmy (...), który następnie zbywał spółce (...), ani

tym bardziej, że sprzedaje on im towar, którym nie ma prawa dysponować jako właściciel firmy (...), a należący do (...), zwłaszcza, że nie informował on ich, iż jest zatrudniony w (...) w S..

Jakkolwiek, te rabaty, które miał udzielać K. K. (1) firmie (...) i to w grupach różnych towarów z reguły były wyższe od tych, których udzielali dystrybutorzy i producenci tych towarów, co czyniło te towary atrakcyjnymi cenowo, a przedmioty te były popularne i nie było problemu z ich zbyciem, lecz znamienne jest jakich argumentów na uzasadnienie takiej swojej polityki cenowej on w tym czasie używał, przedstawiając im kolejne oferty zakupu z wymienionymi cenami za poszczególne towary.

Z wyjaśnień oskarżonych W. Ś. i S. M. wynika wszak, iż K. K. (1) takie korzystne ceny tłumaczył w różny sposób, a to wejściem swojej firmy na rynek, a przez to niższymi cenami niż konkurencja, aby uzyskać miejsce na rynku, co jest nader logiczne, gdyż w ten sposób działa się, aby pozyskać nowych stałych klientów, a to zbyciem towaru częściowo już opłaconego, a nie odebranego i nie opłaconego w całości przez innego kontrahenta, a to zaleganiem tego towaru na magazynie, co przecież nie było w poszczególnych przypadkach wykluczone. W ich ocenie, te rabaty, które uzyskiwali od niego nie odbiegały znacząco od tych upustów, jakie mogli uzyskać u innych podmiotów. Jakkolwiek ta ocena oskarżonych może się wydawać nieuprawniona, jeśli się zważy na różnice cenowe w skali globalnej wskazane w opinii biegłego Z. S., odbiegające średnio nawet o 20% od cen u innych podmiotów, lecz nie oznacza to jeszcze, iż były to ceny tak rażąco niskie i niewspółmierne do wartości tych rzeczy, o czym przekonuje opinia dr M. B., aby mogli i powinni uznać, iż wszystkie te rzeczy, które zostały im zaoferowane przez K. K. (1), pochodzą z działalności przestępczej. Wskazać trzeba, iż towar od K. K. (1) był zawsze w fabrycznych opakowaniach, miał gwarancje, był nie używany i nie był odnotowywany jako kradziony.

Sam K. K. (1) niezmiennie przekonując, również w toku i tego procesu, o legalnym pochodzeniu tych towarów, podawał szereg różnych okoliczności wejścia w jego posiadanie (np. z wystawek sklepowych, z prezentacji hurtowni, w ramach kompensaty od dłużników) oraz zmiennych zasad kalkulacji cen tych rzeczy wobec firmy (...), rzekomo uzależnionych od cen nabycia poszczególnych przedmiotów, które sprzedawał niekiedy poniżej ceny nabycia (k. 723-726, 946v-947v, 1890-1893, 1917-1921). Z tych jego zeznań wynika, że kształtował on różnorodnie ceny sprzedawanych tej spółce towarów, w zależności od ich pochodzenia i cen nabycia, przy czym szczególnie atrakcyjne ceny nie dotyczyły wszystkich przedmiotów zbywanych przez niego z firmy (...) do spółki (...), i co nie jest kwestionowane, nie wszystkie te towary, które oferował, zostały przez tą firmę kupione. Nie ma przy tym żadnych uzasadnionych powodów, aby uznać, iż te relacje procesowe obu oskarżonych i K. K. (1) zostały przez nich uzgodnione, dla wsparcia ich linii obrony. Przeciwnie, otóż na taki mechanizm ich współpracy wskazywało szereg innych świadków, pracowników firmy (...), zaś na to, że W. Ś. i S. M. przy pierwszym ich spotkaniu byli zaskoczeni pochodzeniem tego towaru z firmy (...) wskazał nawet sam jej Prezes Zarządu M. K. (2).

W tym kontekście, skoro takie właśnie argumenty w zakresie swoich kalkulacji cen sprzedaży były przedstawiane firmie (...) przez K. K. (1), nie sposób globalnie stwierdzić, iż w każdym takim przypadku W. Ś. i S. M., obaj, albo jeden z nich, ten który ostatecznie decydował o danym zakupie, a drugi go akceptował, zawsze mógł i powinien uznać, iż wszystkie te rzeczy, które w tym czasie zostały zaoferowane przez K. K. (1), zostały pozyskane za pomocą czynu zabronionego. Oskarżeni nie mieli wszak obowiązku oceny, czy zbywanie przez K. K. (1) towaru po takich cenach jest dla niego opłacalne i z jakiego powodu każdorazowo to czyni, nie mieli też prawnego obowiązku znać wszystkich cen katalogowych oferowanych przez różne podmioty. Oczywiście jest, iż znajomość cen katalogowych wydaje się wielce przydatna w takiej działalności rynkowej, i dla każdego profesjonalisty ich nieznanie jest działaniem nieracjonalnym, ale słusznie zauważył to już Sąd Okręgowy, iż przepisy prawa nie nakładają na przedsiębiorców obowiązku dokonywania takich ustaleń. Nie mniej istotne jest również to, że te ceny katalogowe i tak nigdy nie były stosowane w transakcjach handlowych. Podkreślić w tym miejscu raz jeszcze wypada, iż towar od K. K. (1) był tańszy niż ten, który spółka (...) zazwyczaj nabywała od innych swoich stałych dostawców, w tym również od dużych firm, z tego przecież powodu transakcje te zostały z nim sfinalizowane. Jednak także biegły S. dostrzegł to, iż podmiot wchodzący na rynek, a za takiego uchodziła firma (...), może stosować ceny niższe niż ceny ustalone na danym segmencie rynku, tzw. ceny dumpingowe. I choć według informacji K. K. (1) niektóre z tych rzeczy, które im

oferował, miały zalegać na magazynie, to jak się okazało, w firmie (...) towar ten znajdował potem swoich nabywców i wykorzystanie, przy świadczonych usługach z tej branży, na co również wskazywali w swoich wyjaśnieniach oskarżeni.

Z tego powodu, w ocenie Sądu, niezbędne byłoby ustalenie, każdorazowo odrębnie dla każdej transakcji zakupu tych rzeczy w okresie od 16 maja 2008 r. do 10 grudnia 2008 r., jakie argumenty padły ze strony K. K. (1) w tym zakresie wobec osoby, z którą w danym momencie negocjował taką transakcję sprzedaży, co do pochodzenia danego towaru i jego ceny, którą miał w ofercie. Tylko w ten sposób można byłoby zweryfikować, czy osoba decydująca o takim zakupie, W. Ś., S. M., czy obaj, mieli powody uznać, iż odstępstwa ceny danego towaru od innych cen podobnych transakcji w tym czasie są tak duże, iż za rażąco niskie winny być uznane, a tym samym mogły one i powinny wzbudzić w danym przypadku u jednego z nich albo u obu przekonanie, iż zaoferowany towar/produkt jest przestępczego pochodzenia. Zważywszy jednak na jakże ogólnikowe w tej mierze relacje wszystkich osób, a przede wszystkim, to obu oskarżonych i K. K. (1), jako stron tych transakcji, jak również uwypuklone wcześniej mankamenty jego zeznań kreujących zgodne z prawem jego działania w tym zakresie, to w istocie nie sposób dokładnie określić nie tylko tego, jakie konkretne czynności sprawcze (decyzyjne) oskarżeni W. Ś. i S. M. mieliby w tych poszczególnych transakcjach zakupu w tym celu podejmować, w zakresie całej trwającej od kwietnia 2008 r. do grudnia 2008 roku współpracy firm (...), ale również tego, jakie w każdym przypadku uzyskali oni (albo jeden z nich) informacje od K. K. (1) co do kalkulacji ceny.

Godzi się tu bowiem jeszcze raz wskazać, iż nawet biegły Z. S. uznał, że ceny oferowanych tej firmie grzejników, które były przedmiotem dwóch pierwszych transakcji z dnia 11 kwietnia 2008 r. oraz z dnia 8 maja 2008 r., nie wzbudzały wątpliwości co do ich realności. Pokazuje to zatem, iż K. K. (1) w relacjach z współnikami firmy (...) raz, że cały czas budował tak swoją wiarygodność jako ich kontrahent i starał się przekonać ich do kontynuowania tej współpracy, dwa, starał się realnie wykazać motywy zaproponowania im takich, a nie innych cen, żeby skłonić ich do nabycia towaru/produktu, i przy tym uzasadnić opłacalność swoich działań handlowych. Wszak K. K. (1) w żadnym wypadku nie informował nikogo, że z tej działalności nie ma zysku, albo że do niej dopłaca, przeciwnie, jeśli już to wykazywał korzyści płynące z tego dla jego firmy. A tylko w taki sposób można byłoby zasadnie wykazać, że w którymś momencie tej ich współpracy handlowej, z powodu takich a nie innych warunków cenowych dla danej transakcji, jej druga strona (któryś z oskarżonych albo obaj) z tych właśnie powodów, iż cena za dany towar jest nie tylko, że poniżej opłacalności dla zbywcy, ale tak rażąco niska, iż nie do uzyskania na rynku za towar z jakiegokolwiek legalnego źródła, powinna i mogła (ta strona) przypuszczać, że przedmioty te uzyskane zostały za pomocą czynu zabronionego.

W realiach tej sprawy ustaleń takich nie można dokonać nie tylko o te dowody, które zostały zebrane, a zważywszy na upływ czasu od tych zdarzeń (około 9 lat), to jakiegokolwiek niezbite w tej mierze ustalenia nie są już w ogóle możliwe.

Konkludując, nie sposób zatem zasadnie twierdzić, że W. Ś. i S. M., nabywając od K. K. (1) kotły grzewcze, grzejniki i rury miedziane, dla prowadzonej przez siebie spółki pod nazwą (...).I. M., (...) spółka jawna z siedzibą w K., dokumentowane w/w 40 fakturami VAT (str. 30-32 uzasadnienia), w wyżej ukazanych okolicznościach, powinni i mogli przypuszczać tylko na podstawie cen nabycia tych przedmiotów, że wszystkie te przedmioty (albo niektóre z nich) uzyskane zostały przez niego za pomocą czynu zabronionego na szkodę firmy (...) spółka z o.o. z siedzibą w P. przy ul. (...).

Nie można oprzeć się w tej sytuacji wrażeniu, iż oskarżyciel subsydiarny firma (...) oczekiwał, że oskarżeni W. Ś. i S. M. powinni zachować większą ostrożność i czujność w swoich kontaktach handlowych z K. K. (1), niż ona sama jako jego pracodawca (vide: raport Zarządu (...) sp. z o.o. w sprawie działalności filii w S. z dnia 27.04.2009 r. – k. 20-26), o czym przekonuje to, że jego poczynania przestępcze na jej szkodę zostały wykryte dopiero po wielu miesiącach takiej jego działalności, gdy spowodował on już szkodę w wysokości 326.047,72 zł (vide: wyrok Sądu Okręgowego w Słupsku z dnia 22 maja 2014 roku, sygn. akt II K 41/13, wraz z uzasadnieniem – k. 1694-1752). A mogłoby się zdawać, iż nie do pomyślenia jest taka sytuacja, aby przez okres kilku miesięcy firma (...) mogła nie zauważyć, iż w sposób nielegalny traci towar. K. K. (1) dokumentując zatem niektóre transakcje ze spółką (...) jako klientem (...) i sporządzając na tę okoliczność faktury wykorzystywał w ten sposób firmę (...), jak i inne podmioty, na które wystawiał fikcyjne faktury, i zyskiwał uzasadnienie pobrania danego towaru z magazynu (...) w S., a którym to towarem K. K. (1) dysponował w taki sposób, że sprzedawał go jako firma (...) m. in. do spółki (...).

Natomiast, jakkolwiek nawet w świetle zeznań K. K. (1) zasadne rodzi się przypuszczenie, iż dokonywał on przestępstw (albo części z nich) na szkodę pracodawcy już wtedy, gdy znalazł potencjalnych nabywców na dane towary/produkty, sam takie działanie określał on mianem „wypożyczenia towaru” z magazynu firmy (...), i z tego zaś powodu nie wykluczone jest, że zgoda na zakup takiego towaru/produktu była dla niego inspiracją na jego pozyskanie przy użyciu czynu zabronionego, i choć faktycznie w takich właśnie przypadkach w stosunku do nabycia rzeczy oznaczonych co do tożsamości inny jest moment przeniesienia własności, czyli ich nabycia (art. 155 § 1 k.c.), lecz nie tylko, że nie można kategorycznie stwierdzić, że tak było w każdym przypadku takiej transakcji rzeczy oznaczonych co do tożsamości, co wszak wskazywałoby nawet, że nie doszło w ogóle do paserstwa, na co wskazywał już Sąd Okręgowy (vide: k. 1495v, str. 76 uzasadnienia), Sąd meriti przywołane tam judykaty i stanowisko prawne w pełni podziela, a jako, że brak jest konstrukcji podżegania (art. 18 § 2 k.k.), jak i pomocnictwa (art. 18 § 3 k.k.), z winy nieumyślnej, czyniłoby to każdy taki czyn po stronie nabywcy działaniem o charakterze nie przestępczym. Jak wskazano na wstępie tych rozważań, **uznanie w realiach tej sprawy jakichkolwiek poczynań oskarżonych W. Ś. i S. M., na tym etapie procesu, za umyślne, nie może mieć miejsca.** Jednakże ta konkluzja daje jeszcze dodatkowy asumpt do stwierdzenia, iż wszelkie wyniki w tym stanie rzeczy, a nie dające się usunąć, wątpliwości, stosownie do dyspozycji art. 5 § 2 k.p.k. - w myśl zasady in dubio pro reo - należało rozstrzygnąć na korzyść oskarżonych.

W świetle powyższych rozważań uznać należy, iż wyjaśnienia oskarżonych, jak i zeznania świadków, które w istotnych kwestiach są zgodne z ustalonym stanem faktycznym, polegają w tej mierze na prawdzie, i wraz z innymi dowodami świadczą o tym, iż odrębne czyny oskarżonych W. Ś. i S. M. nie tylko nie zawierają znamion zarzucanego im czynu zabronionego paserstwa umyślnego, ale i wyczerpującego znamiona przestępstw z art. 292 § 1 k.k., dlatego też należało ich od zarzutu popełnienia zarzucanych im czynów, opisanych w części wstępnej wyroku, uniewinnić (art. 414 § 1 k.p.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt 1 i pkt 2 k.p.k.).

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 632 pkt 1 k.p.k. w zw. z art. 626 § 1 k.p.k. w zw. z art. 640 k.p.k., zasadą jest bowiem, iż ponosi je oskarżyciel subsydiarny, a nie ma tu żadnych podstaw, w tym tych określonych w art. 632a § 2 k.p.k., aby od tej zasady odstąpić.

Sędzia Sądu Rejonowego w Słupsku

Ryszard Blencki